71STE JAARGANG No. 9180 ZATERDAG 20 NOVEMBER

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen Kantoor: Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858. Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

N.V.P. niet bereid tot Democraten-regering toe te treden

Wat zal de houding zijn van het z.g. midden-blok?

Kunnen nieuwe verkiezingen oplossing brengen?

Willemstad. — In het laatste uitgegeven communiqué over de politieke toestand vinden wij een bevestiging van hetgeen de „Amigoe di Curaçao" reeds in haar editie van gisteren omtrent het aanwijzen van de heer Yrausquin als kabinetsformateur berichtte. De mededeling, dat de opdracht van de Gouverneur zal luiden: een kabinet op zo breed mogelijke basis samen te stellen, putten wij uit een zeer betrouwbare bron. En ook deze werd heden bevestigd. Naar ons hedenmorgen van zeer goed ingelichte zijde ter ore kwam, is het welslagen van Yrausquins opdracht geheel afhankelijk van hetgeen de kleine partijen zullen gaan doen. Het is thans namelijk definitief, dat de N.V.P. niet bereid is aan een door de heer Yrausquin te vormen kabinet deel te nemen. De redenen hiervoor zijn niet bekend doch kunnen wel gegist worden.

De inhoud van de laatste communiqué's bevat, na hetgeen wij reeds gisteren publiceerden, weinig nieuws. Gebleken is, dat alle fractie-leiders bij hun bezoek aan de Gouverneur verklaard hebben, dat zij de mening zijn toegedaan, dat de kabinets-formatie aan Yrausquin moest worden toevertrouwd.

Naar verluidt kunnen alle veronderstellingen, dat het PPA/DP/Lampe-blok niet als een hechte eenheid zal optreden naar het rijk der fabelen verwezen worden, zodat resumerend kan worden vastgesteld:

1. dat PPA, DP en Lampe een hechte en onverbreekbare eenheid zullen vormen;

2. de N.V.P., plus eventueel de A.V.P. (op grond van de oude tegenstelling met de PPA) weigeren met dit blok samen te werken;

3. dat van de kleine splinterpartijen dus zeer veel afhangt.

Ten aanzien van de positie der kleine partijen kan worden gemeld, dat van de vorming van een zg. middenblok momenteel nog geen sprake kan zijn. Wel hebben in de voorbije dagen reeds zeer veel besprekingen, die deze materie tot onderwerp hebben, plaats gevonden.

Zo krijgen in dit verband bijvoorbeeld het onderhoud, dat de KVP-voorzitter Morkos Dinsdag jl. op Aruba met Werleman (UNA), F. B. Tromp en anderen gehad heeft (dr Dussenbroek was bij dit gesprek niet aanwezig, daar hij in Nederland vertoeft) een actuele betekenis. Evenals de besprekingen, welke gisteren plaats vonden tussen de heren Morkos, I. C. Debrot L. D. Gerharts, Werleman en v.d. Hoeven, de representanten van de dwergpartijen.

Uit deze drukke politieke activiteit mag opgemaakt worden, dat men in deze kringen doende is een middenblok te formeren. Uiteraard bevinden deze besprekingen zich nog in een voorbereidend stadium. Het is nog gebleken bij een algemeen contact waarbij bepaalde gedachten zijn uitgesproken, zonder dat men tot een definitieve vaststelling van een gezamenlijke gedragslijn kwam.

In het bijzonder is bij deze besprekingen uiteraard de vraag naar voren gekomen, wat de houding van het middenblok zal moeten zijn, indien de kabinetsformateur het aantrekkelijke garanties zou bieden, teneinde het tot medewerking aan een nieuwe regering te verlokken.

De positie van het middenblok

De positie van het middenblok in deze is een zeer penibele. Immers van zijn bereidheid tot medewerking aan de vorming van een kabinet zal afhangen of een regering mogelijk is. Wanneer de democraten niet kunnen rekenen op de medewerking van de NVP, dan is een samenwerking met het zogenaamde middenblok meer dan een gebiedende eis. Het is daarom ook buiten kijf, dat de kabinetsformateur voldoende aantrekkelijke garanties zal bieden om dit blok tot samenwerking te kunnen krijgen.

DA COSTA GOMEZ
....geen samenwerking....

En Juan Yrausquin heeft daarbij enkele troeven in handen, die hij gemakkelijk zal uitspelen. Hij is bereid tot een samenwerking met de NVP, hij is bereid om aan de opdracht van de Gouverneur, nl. te komen tot een kabinet op een zo breed mogelijke basis, te voldoen. Hij kan voorts wijzen op het feit, dat de NVP met opzet de samenwerking om zuiver partijpolitieke doelstellingen afwijst. En wanneer de kabinetsformateur dezelfde — en zelfs nog meer garanties kan bieden aan het middenblok dan destijds de heer Gomez bij zijn kabinetsformatie ooit heeft toegezegd, dan verkeert het middenblok in een wel zeer moeilijke positie.

Indien het middenblok als eenheid optreedt in die zin, dat het ook weinig voelt voor een samenwerking met de democraten, dan is de impasse slechts dan te doorbreken, indien nieuwe verkiezingen zouden worden gehouden.

Maar dan dienen deze nieuwe verkiezingen ook een dusdanige uitspraak op te leveren, dat deze impasse doorbroken kan worden.

Anders geformuleerd, de stembusuitslag moet een dusdanige zijn, dat de verhoudingen de politieke constellatie zo zullen moeten wijzigen, dat de vroegere coalitie in de meerderheid komt. En ook hieromtrent is geen zekerheid te verschaffen.

Al deze problemen beroeren het middenblok zeer. Tenslotte draagt het straks de verantwoordelijkheid indien nieuwe verkiezingen moeten uitgeschreven worden.

De vertegenwoordigers van deze zogenaamde middenblok-partijen weten dat wonderwel.

Zij zouden door hun houding ongetwijfeld de NVP in de kaart spelen want de NVP kaart is nu eenmaal het houden van verkiezingen. Dit is, gelijk wij reeds wisten te melden, openlijk verkondigd.

De loop van de volgende dagen zal aantonen in hoeverre de middenpartijen bereid zijn met de democraten onder bepaalde garanties samen te werken om te komen tot een regeling, die met kracht het stuur in handen zal nemen, dan of wel om samenwerking te weigeren, waardoor de impasse gecontinueerd wordt en nieuwe verkiezingen noodzakelijk zullen worden.

Van officiële zijde wordt medegedeeld, dat Z. Exc. de Gouverneur heden aan de heer J. Yrausquin de opdracht heeft verleend om op grond van de uitslag der op 16 November j.l. gehouden verkiezingen een Regering samen te stellen welke steunt op een zodanige meerderheid in de Staten dat de mogelijkheid tot doeltreffend regeren daardoor verzekerd is.

De heer Yrausquin heeft de Gouverneur verzocht de aanvaarding van deze opdracht in beraad te mogen houden.

Caracas wil dierentuin inrichten

Caracas. — Een groep kapitaalkrachtige personen kwam kortgeleden bijeen om de mogelijkheden te bespreken om tot het inrichten van een dierentuin te Caracas te geraken. Een van de leden van deze groep, de heer Henrique J. Brandt die zojuist van een rondreis door Europa was teruggekeerd, voelde het meest voor een dierentuin van het type waarvoor Hamburg reeds lang bekend staat. Een eerste vereiste en tevens de grootste moeilijkheid is evenwel het vinden van een geschikt terrein dat niet te ver van Caracas af mag liggen en toch ook weer niet in de toekomst binnen de bebouwde kom zal komen te liggen.

Raadpleging in eerste termijn afgesloten

Willemstad. — Wij vernemen van officiele zijde:

Gisteren heeft de Gouverneur zijn oriëntatiebesprekingen met de politieke leiders gedurende de gehele dag voortgezet. In de ochtend ontving hij de heer J. H. A. Eman en daarna de heer C. E. W. Voges op het Gouvernementshuis.

Des namiddags confereerde hij achtereenvolgens met de heer W. F. M. Lampe, de heer L. D. Gerharts en de heer A. Werleman.

Hiermede heeft de Gouverneur de raadpleging in eerste termijn afgesloten en kon hij zich een oordeel vormen omtrent de standpunten, welke de verschillende politieke partijleiders innemen ten aanzien van de consequenties van de uitslag der gehouden verkiezingen en de mogelijkheden, welke deze bieden ten opzichte van een te verlenen opdracht voor de samenstelling van een toekomstige Regering.

Het is niet uitgesloten, dat nader beraad met sommige partijleiders nodig is, maar in elk geval lijkt de aanwijzing van een formateur spoedig verwachtbaar.

In aansluiting op voorgaand bericht vernemen wij nog van officiële zijde, dat de Gouverneur nog nader beraad heeft gepleegd en te dien einde ook de heer J. E. Yrausquin hedenochtend ten Gouvernementshuize heeft ontvangen.

Caracas weldra millioen-stad

Caracas. — Volgens de afdeling statistiek van het Venezolaanse ministerie van ontwikkeling zal het inwonertal van Caracas spoedig het millioen bereiken. Eind Augustus telde het metropolitaanse gebied 926.042 zielen. In dit cijfer zijn begrepen enkele wijken van het district Sucre in Miranda, doch het geeft niet volledig weer het inwonertal van het gehele federale district. In 1950 stelde een officiële volkstelling het inwonertal van het metropolitaans gebied van Caracas op ongeveer 695.000.

De jaarlijkse terugkerende verkiezing van de nieuwe Lord Mayor van Londen gaat met enig ceremonieel gepaard. Na de verkiezing wordt de nieuwe Lord Mayor, nu Alderman Setmour Howard, in een rijk versierde koets begeleid door pieken dragers door de straten van Londen gereden. Hier passeert de stoet de Temple Bar.

Schipper Blok (in Nederland) over zijn Curacaose ervaringen

Curacao moet wennen aan het eten van gekoelde vis

's-Gravenhage. — Schipper T. Blok heeft aan een redacteur van het A.N.P. enige mededelingen gedaan over zijn Curaçaose ervaringen. Hij zei o.a., dat hij thans in Nederland is om twee of drie bemanningsleden te werven voor zijn in opbouw zijnde vissersbedrijf. Van de oorspronkelijke is nog maar één Rotterdammer over; de andere kregen heimwee of bestalen hem; weer andere lieten de gebroeders Blok in de steek na de opbrenging door een Venezolaans schip. De Curaçaose agent verdween met het hele banksaldo. De bemanning is intussen aangevuld uit de plaatselijke bevolking, maar moest eerst worden opgeleid.

Pas over ongeveer tien jaar kan men hun een schip geheel toevertrouwen. Zijn grootste zorg is op het ogenblik iemand te vinden, aan wie hij na enkele maanden inwerken de „Marsbango" geheel kan overlaten, opdat hij zich kan bezig houden met het andere probleem: de visverkoop. Met de huidige verkoopwijze, direct van af het schip, gaat veel tijd verloren, waarin ander zou kunnen worden gevist.

Schipper Blok tracht de Curaçaose consumenten te wennen aan gekoelde vis, waartegen zij een vooroordeel hebben. Hij tracht ook een stuk grond te krijgen, waar hij loodsen voor de verkoop wil neerzetten. Als de afzet goed loopt, wil Blok, misschien over een jaar, een derde schip aanschaffen. Hij tracht de Curaçaose consumenten ook te wennen aan nieuwe soorten vis door deze cadeau te geven bij gewone vis en meestal was er de volgende keer dan reeds vraag naar de nieuwe soorten.

Op verzoek van het zoologisch laboratorium te Leiden zendt schipper Blok van elke vissoort en zeedieren, die hij vangt, enkele exemplaren naar Leiden, alwaar reeds 30 nieuwe soorten werden onderzocht.

Tokio. — Een 41-jarige Japanse arbeider is tot vier jaar gevangenisstraf veroordeeld wegens poging tot moord op premier Josjida. De arbeider werd in Augustus jl. bij Josjida's woning, in de omgeving van Tokio, gearresteerd. Hij bleek in het bezit te zijn van een handgranaat en een mes.

Maria-monument wordt a.s. Dinsdag ontscheept

Willemstad. — Het Maria-monument, dat op 8 December des avonds om 19 uur op de berg Arrarat plechtig onthuld zal worden, komt met de „Adonis" van de K.N.S.M. Dinsdag as. op Curaçao aan. Het beeld zal op de Westwerf ontscheept worden, waarna het naar de plaats, waar het eens zal verrijzen, vervoerd zal worden.

De K.N.S.M. heeft het vervoer gratis aangeboden en dit vervoer werd door de Fatum gratis verzekerd. Bohama is momenteel reeds druk doende met het uitvoeren van het grondwerk, terwijl D.O.W. zijn volle medewerking verleent om het terrein bereikbaar te maken voor de grote lichtprocessie, welke ter gelegenheid van de onthulling op Woensdag 8 December gehouden zal worden, en waaraan geheel Katholiek Curaçao zal deelnemen.

VLIEGENDE SCHOTELS BOVEN CURACAO?

Willemstad. — De mariniers Nijland en Roepers hebben Donderdagavond vanaf de muur van het Waterfort een zeldzaam luchtverschijnsel waargenomen. Zij meenden op een gegeven moment een vallende ster te zien. Doch het licht, dat uit de richting van de Venezolaanse kusteilanden kwam, bleef geruime tijd aan de hemel zichtbaar en bewoog zich met zeer grote snelheid, stijgend en weer neerdalend in de richting van de Tafelberg, waar het ten slotte verdween.

Tot nu toe schijnt niemand anders het luchtverschijnsel waargenomen te hebben, omdat daarover geen enkele melding werd gedaan. Natuurlijk is in de gesprekken over het zonderlinge licht het woord: vliegende schotel gevallen! Met deze benaming worden tegenwoordig nu eenmaal alle luchtverschijnselen aangeduid, welke men niet kan verklaren!

Recht tot 't hart

— De wereld kan nooit beter zijn dan de mensen, die er in leven.

De slot-plechtigheden van het Curacaose Mariale Jaar

Heel Curacao zal in indrukwekkende licht-processie naar berg Arrarat optrekken

Groots Maria Congres, onthulling Maria-monument, wagen-spel (dat op Curacao speelt!), Fatima-film en programma-boek van klasse!

Willemstad. — Het Maria-Congres, dat, zoals wij reeds geruime tijd geleden meldden, van 28 November tot 8 December a.s. gehouden wordt, vormt een waardig sluitstuk van de trits Mariale manifestaties, welke gedurende het voorbije jaar op Curaçao gehouden zijn. Nu heden het programma-boek van dit Congres verschenen is, blijkt eerst duidelijk, hoe goed deze Mariale dagen op papier zijn opgezet en hoe uitnemend zij beantwoorden aan de bedoeling ervan: uiting te geven aan liefde en verering voor de onbevlekte Moeder van Christus, en de kennis omtrent Maria te vermeerderen en te verdiepen.

Hoogtepunten van dit Congres zullen zijn: de openingsrede van Z. Exc. Mr. A. A. M. Struycken, Gouverneur der Nederlandse Antillen en Ere-Voorzitter van het Congres, de rede van mr. I. C. Debrot over het onderwerp: Maria en de vrede", de Pontificale Nachtmis op Woensdag 8 December des nachts te één uur en opgedragen door Z.H. Exc. Mgr. A. van der Veen Zeppenfeldt, alsmede de grootse onthullings-plechtigheid van het Maria-monument op de berg Arrarat, welke voorafgegaan wordt door een indrukwekkende licht-processie, zoals Curaçao nog nooit gezien zal hebben.

De sprekerslijst van 't Congres bevat bekende en gezaghebbende namen van geestelijken zowel als leken. Wij noemen: J. J. A. van Bergeijk, pastoor W. Brada O.P., Charly Debrot, mr. I. C. Debrot, Hilda Donker, Pater Erkamp O.P., E. Goilo, Frater Gualbert, Eduardo Jansen, Dr. F. Lemmink, Pater drs W. Maassen O.P., Pater dr. C. Micklinghoff O.P., Drs. Th. M. M. Nelissen, Dr. A. Römer, Raul Römer, H. de Silva, J. H. Sprockel, J. J. W. Verstappen en Mr. L. A. L. Weeber.

De onderwerpen, die in de vijf sectievergaderingen behandeld zullen worden, luiden: Maria en het Dogma, Maria in de Kunst, Maria in de Opvoeding, Maria en het huwelijk, en Maria en de rijpere jeugd. Daarenboven zijn er twee algemene vergaderingen, waarop de Gouverneur, mr I. C. Debrot en Mr L. A. L. Weeber zullen spreken.

De vergaderingen zullen aangenaam afgewisseld worden met zang en voordracht. In sectie I draagt mevr. W. ten Velden-Sterenborg voor uit een hoorspel over Maria met begeleiding van Gregoriaanse muziek, terwijl het Fraterskoor van Scherpenheuvel zal uitvoeren: „Memorare o Maria" van St. Bernardus, getoonzet door Abbé Hecht.

In sectie II wordt het programma aantrekkelijker gemaakt door voordrachten van Maria-verzen in het Nederlands, Frans en Engels.

Een koor van Fraters en leken-onderwijzers zingt de vierstemmige mis „In Honorem Sancti Frederici" van Jos. Gruber, op de derde sectie-vergadering.

Op de vierde sectie-vergadering zullen de koren van Pietermaai en Sta. Ana, resp. onder leiding van Pater Copray O.P. en frater Fidelius liederen zingen. Terwijl de vijfde sectie-vergadering door een voordracht van een der leerlingen van het Radulphuscollege zal worden opgeluisterd. In de sluitings-vergadering zal het koor van Pietermaai nogmaals zingen.

Een bijzonder evenement tijdens het Congres is de opvoering van het Wagenspel „Mari di Malpais", een bewerking van „Marieken van Nimweghen" door Raoul Römer. Dit wagenspel zal verscheidene malen op het Fortplein worden opgevoerd.

Maar de onthullings-plechtigheid van het Maria-monument op de berg Arrarat op Woensdag 8 December zal voor heel Curaçao wel het meest spectaculaire moment vormen van deze sluitingsdagen van het Mariale jaar. De processie vertrekt des avonds om Kwart over zes vanaf het Kerkplein Pietermaai. Op de berg Arrarat aangekomen zal pastoor van Dijk O.P. een rede houden, waarna het beeld aan het Eilandbestuur zal worden aangeboden. Nadat de oorkonde is voorgelezen, zal Mgr. A. v.d. Veen-Zeppenfeldt het monument onthullen.

De oorkonde alsmede een aantal intenties worden vervolgens in het voetstuk van het beeld ingemetseld. En wanneer de Gezaghebber het monument aanvaard heeft, wordt heel Curaçao op plechtige wijze aan Maria toegewijd. Met volkszang en een defilé wordt de plechtigheid gesloten.

Het bericht over deze Mariale dagen zou niet compleet zijn, wanneer ook niet met een enkel woord gerept werd over het programmaboek.

Deze handleiding voor het Congres steekt zowel qua technische uitvoering als qua inhoud uit boven het normale genre programma-boekjes. Eerstens bevat het een serie prachtige platen, waarvan een in kleuren, van bekende Maria-schilderingen of beelden. Naast de „Madonna" van Memling (in kleuren), waarmede het werkje opent, treffen wij aan: een mozaïk van de dogmaverklaring van Maria's Onbevlekte Ontvangenis in de basiliek van N. D. de Fourvière te Lyon, een madonna van Michel Angelo, de wenende madonna (N. D. de la Salette), „Salus Populi Romani", een schilderstuk, toegeschreven aan St. Lucas, een madonna van Raphaël, en een afbeelding van het bekende beeld van Fatima.

Het boekje bevat gedichten van Oda Blinder, een verklaring van het Dogma der Onbevlekte Ontvangenis (in het Nederlands en het papiamento), een beschouwing over het doel van het Congres, gedichten van Gabriel Smit, Paul Claudel en Francis Thompson, een beschouwing over: de madonna in de beeldende Kunst, een recensie van de film: „Fatima" (welke film — en dat vergaten wij boven nog te vermelden — tijdens het Congres in de grote zaal van Habaai zal vertoond worden!).

Het programma-boek zal reeds a.s. Zondag aan de ingang van de stadskerken voor een minimum bedrag van 50 cent te koop worden aangeboden. Daar te verwachten valt, dat er zeer grote vraag naar dit mooi werkje zal zijn, en de oplaag beperkt is, is het aan te raden er thans reeds een te kopen. Zoals gezegd, het minimum bedrag is 50 cent. Dat wil dus zeggen, dat men ook méér mag geven. Het Maria-Congres en de slot-feestelijkheden van het Curaçaose mariale jaar brengen zeer veel kosten met zich mede.

Venezolaanse Banco Obrero construeert arbeidersflats

Caracas. — De Banco Obrero (Volksbank), welke door de Regering is belast met de oplossing van het woningprobleem voor het financieel minderdraagkrachtige gedeelte van de bevolking, is thans op ruime schaal bezig met de constructie van grote arbeidersflats. Deze bestaan uit „superblokken" van 15 verdiepingen, elk met 137 apartementen, geschikt voor 761 personen. De oppervlakte van elke verdieping bedraagt 767 m2 en de kosten per blok bedragen Bs 1.400.000.—. Het betonnen skelet van het eerste blok werd in een recordtijd van 42 dagen voltooid, waarbij een hoeveelheid van 300 ton betonijzer werd gebruikt.

Meerdere van deze kazernewoningen zijn thans op verschillende plekken in Caracas in aanbouw en men hoopt nog voor het einde van dit jaar 40 eenheden voltooid te hebben.

Ook in de komende jaren denkt men 50 blokken per jaar te kunnen opleveren, waardoor binnen afzienbare tijd alle personen, die thans nog in eigen gebouwde hutjes in de diverse randgebieden van Caracas wonen, over een behoorlijke onderdak zullen kunnen beschikken, hetgeen de hygiënische toestand aanzienlijk zal verbeteren.

Hazel-mannen op Curacao

Zij kropen in het oog van de orkaan

(eigen bericht)

Willemstad. — Gistermiddag zette een gewoon meteorologisch weervliegtuig voet — beter gezegd wielen — op Curaçaose bodem. En wij zouden er het zwijgen aan hebben toegedaan, ware het niet, dat dit vliegtuig en zijn dappere bemanning voor Curaçao veel en goed werk hebben verricht. Want dit vliegtuig en zijn bemanning hebben zich tijdens de beruchte "Hazel-dagen" verdienstelijk gemaakt door de orkaan op derzelver grillige wegen te volgen en uit de waarnemingen uitvoerige rapporten samen te stellen en door te geven aan de meteorologische stations in het Caribisch bekken, opdat men daar gewaarschuwd was voor wat Hazel voor de onderscheidelijke eilanden en landen in petto had.

Geheimen werden haar ontfutseld

Het was op 5 October jl. toen wij met ons vliegtuig op 70 mijl afstand van Grenada de orkaan ontdekten. „Hazel" was haar naam en grillig haar karakter gelijk een vrouw, die het op haar heupen heeft gekregen, aldus schetste captain L. V. Dachs zijn ervaringen met Hazel. En toen wij haar zagen vlogen wij er zo maar midden in en bij deze opmerking glimlachte captain Dachs, commander of the Airborn Early Warning Squadron IV.

Het betekent werk voor ons, want waarnemingen zijn belangrijk ten aanzien van de kracht, afmetingen, windsterkten nabij en om het centrum en vooral wat haar snelheid en richting betreft.

Want uit de richting kan aan een bijna zeker grenzende waarschijnlijkheid worden afgeleid, hoe de baan zal zijn, welke gebieden in aanmerking kunnen komen om de zegeningen van een orkaan deelachtig te worden.

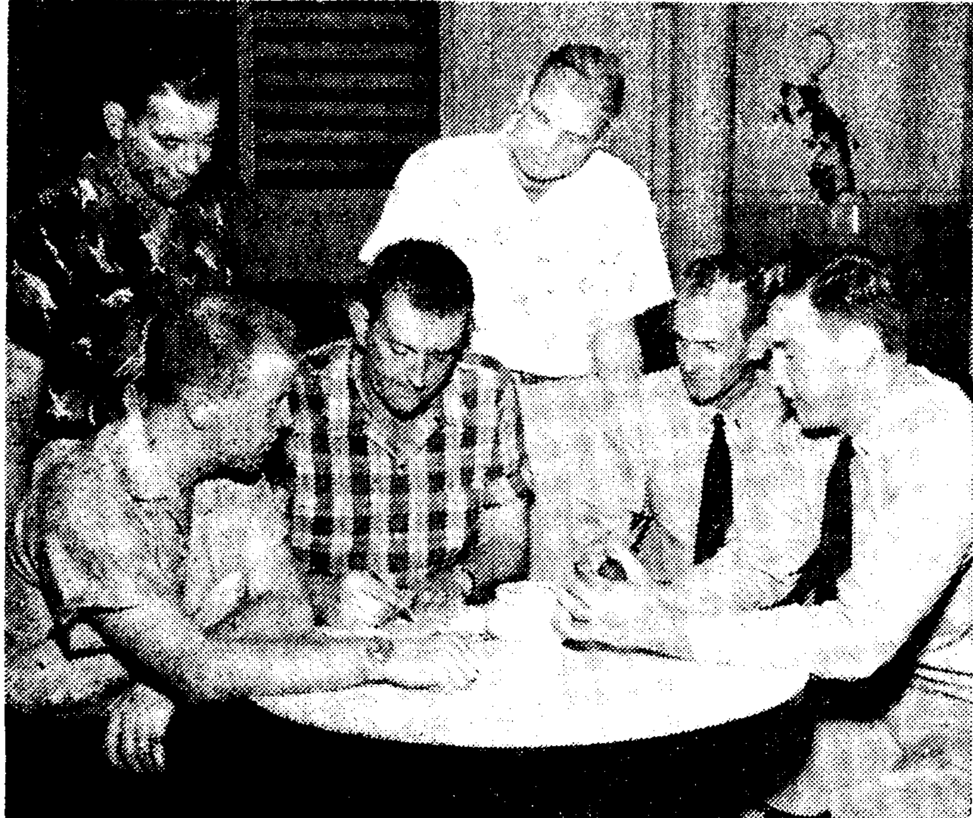
Het vliegtuig, waarmede een centrum van de orkaan betreden wordt, maakt deel uit van de zogenaamde Navy Patrol Bomber Squadron.

Men blijft 10 tot 15 uur in de lucht, de gegevens worden dan zo snel mogelijk doorgegeven aan de basis, welke gelegen is in Jacksonville (Florida). In het centrum van de orkaan is het zeer rustig, aldus verzekerde ons G. J. Rehe, piloot en waarnemer. Maar men moet wel opletten, indien men uit het centrum raakt. Men wordt dit wel gauw en onaangenaam gewaar, want dan trekt Hazel aan de staart.

Er zijn totaal maar 3 squadrons ter wereld, die zich met dit soort werk bezig houden. Er is een squadron, dat een gedeelte van de Pacific tot arbeidsterrein krijgt toegewezen, een ander heeft de Atlantic en een derde krijgt het andere gedeelte van de Pacific toegewezen.

Na de orkaantijd gaat de bemanning naar de basis terug. Het orkaanseizoen, voor wat betreft het Caraibisch gebied, loopt van 15 Mei tot 15 November, daarna is er niets meer te vrezen.

De mannen gaan nu naar huis. Zij hebben hun plicht gedaan en wij zouden er wellicht nooit zo over gesproken hebben, ware het niet, dat Curaçao en Aruba zo van dichtbij hebben kunnen ervaren wat het zeggen wil een orkaan in huis te hebben. Nu heeft Hazel zich slechts beperkt tot een grillig neerstrooien van hevige stortregens, welke het droge land gulzig hebben ingeslokt. Maar het had ook anders kunnen zijn, bv. in Haïti en Canada, waar de schade in de millioenen is gelopen. Naast onze dankbaarheid aan God, die Curaçao en Aruba heeft bespaard voor groter onheil, gaat onze dank uit aan de bemanning van het Squadron, dat het mogelijk heeft gemaakt, dat men precies de orkaan-Hazel kon localiseren. Want van de localisatie hing veel af.

Hier zien wij links achter captain L.V. Dachs, Commander of the Airborn Early Warning Squadron, die op de kaart kijkt, welke piloot-waarnemer G.J. Rehe op de tafel heeft liggen. Voor de bemanningsleden toonde hij het verloop van de Hazel-Orkaan, die rakelings Curaçao, zulks tot grote opluchting van de bevolking, passeerde.

In de kleine Curom-studio interviewde Fanny López de Commander van het Squadron, Captain L.V. Dachs en de piloot-waarnemer G.J. Rehe over hun belevenissen tijdens de Hazel-orkaan, die zij in het centrum hebben gevolgd. Huib van Wijk en de beide Hazelmannen in de studio die zij na afloop van het interview bezichtigden en waarover zij zich zéér enthousiast betoonden. „A real nice studio you have" verklaarden zij aan Huib van Wijk, Curom's actieve omroeper.

Om de Isa-trophee

Willemstad. — De uitslagen van de gespeelde tenniswedstrijden in kader van de Juan Isa trofee luidden als volgt: Naar-Hollander winnen van Rigaud-Ossenkopp met 6-0, 6-0; Lourens-Hindorie winnen van Lei-van Rosberg met 6-0, 6-0. Voor hedenmiddag zijn vastgesteld de wedstrijden (mixed) mevr Easton Gerharts vs mevr. van Ommeren Broos en de herendubbel Hoyer-Easton vs de Castro-J. Schotborgh. De wedstrijden worden verspeeld op de banen van Mundo Nobo.

Vergeefs wachten

Willemstad. — Op de Hamelbergweg trof een patrouille van de M.B. 'n man in zijn auto aan, die steeds naar de knipperende verkeerslichten zat te kijken. Op de vraag waarom hij niet doorreed antwoordde hij dat hij op groen licht wachtte.

Activiteiten van Camera Club

Willemstad. — Op Dinsdag, 23 November dezer gaat de C.C.C. bij de N. V. Drukkerij „De Curacaosche Courant" de electronische cliché-machine, die thans gerepareerd en weer in bedrijf is, op bezoek.

De leden moeten op Dinsdag 19.30 uur aanwezig zijn vóór de ingang van de drukkerij „De Curaçaosche Courant".

De heer *Fischer* zal op Dinsdag, 7 December het onderwerp „Ontwikkelen van films" (met demonstratie) behandelen. Vooral de leden, die nog niet eerder films hebben ontwikkeld raden wij aan deze bijeenkomst bij te wonen. De heer Fischer zal n.l. op verzoek van vele nieuwe leden het ontwikkelen van films van de grond af aan behandelen. Ook de ontwikkelaars waaronder de onlangs op de markt gebrachte ontwikkelaar, genaamd Neodyn (speciaal van belang voor de 35mm film gebruikers) worden besproken.

De heer *P. van de Werf* zal op Dinsdag, 21 December een causerie houden getiteld: De Flora en Fauna van Curaçao, met projectie van kleurendiapositieven.

Vierde lustrum Koningin Emmastichting

Willemstad. — Op Woensdag 24 November a.s. herdenkt de Koningin Emmastichting haar vierde lustrum.

Cpim-mutaties

Emmastad. — De CPIM-mutaties van deze week zijn:

Aangekomen uit **Nederland:** M. Eygel, H. C. Schriek, C. Albrecht en A H. Willemse. Uit **Suriname:** G. Eliazer en L. Rosheuvel.

Naar **Nederland** vertrokken: P. Poets, J. van Dulst, W. C. Carilho en K. W. Coppoolse.

Naar **Barbados:** B. A. Haddaway.

AGENDA

WEST-END:

Zat. 19.00 en 21.00 uur. en Zondag 10.30 en 20.30 uur. „Forja de Valientes" Zondag 16.30 uur, „Colorado Sundown' en 18.30 uur; „Haunted Harbor".

CINELANDIA:

„River of no return"; Zat. 19.00 en 21.00 uur, alsmede Zond. 20.30 uur „The lost vulcano," Zond. 18.30 uur

ROXY:

„The man between"; Zat. 19.00 en 21.00 uur. Zond. 10.30 uur La pasion desnuda", 16.30 uur; ‚Under Arizone skies"; 18.30 uur; „Bowery batalion"; 18.30 en 20.30 uur „The man between".

Caribe

Zat. 18.00 uur „Northern patrol"; 20.00 uur: „Easy to love"; Zond. „Artic flight"; 18.00 uur; „East of Sumatra"; 20.00 uur.

REX:

Zat: „Easy to love"; 20.00 uur; Zond: „Heart of the rockies"; 18.00 uur, Ambush of Tomahawk Gap; 20.00 uur

ROYAL:

Zat: 20.30 uur; „White light men; Zond. „Star of Texas"; 18.00 uur 20.00 uur; „Llevame en tus brazos".

SUFFISANT-THEATER:

„Three caballeros"; 20.00 uur; Zond. „Gentle gunman"; 20.00 uur

APOTHEKEN:

De Zondags- en nachtdienst wordt waargenomen in Otrabanda door „Botica Coromoto, Bredestraat 125, tel. 3241, in Punda door „Botica Caribe, de Ruyterkade 43a, tel. 2777.

WIT GELE KRUIS:

De Zondags- en nachtdienst wordt waargenomen door Zuster van Witmarsen, Nieuwindstraat 22 a. tel: 3773.

WEEKEND-DIENST GOUVERNEMENTS-GENEESKUNDIGEN:

Stadsdistrict:

Dr. M. Berkenveld, Berg Altena 59, tel. No. 1395.

2de District:

Dr. P. E. Nassy, Klein Kwartier 196, tel. No. 5046.

WACHTDIENST C. P. NEDERHORST:

Dit week-end is met de wachtdienst belast de heer C. Rentier; tel 1758 of 5573.

VERLOVEN VOOR BEGRAFENISSEN:

De heer E. J. E. Spencer, Jan Helena Tergusonstraat 9 tel. 4157 is belast met de afgifte van verloven voor begrafenissen.

Aanrijding

Willemstad. — Gistermiddag had op de Winston Churchillweg ter hoogte van Kanga een aanrijding plaats tussen twee personenauto's. De ene wilde de andere inhalen op het moment dat deze linksaf sloeg. De bestuurder van de inhalende auto reeds daarna nog tegen een lichtmast aan en liep enige snijwondjes aan het hoofd op.

Lastig

Willemstad. — De badmeester van het NABLO zwembad verzocht assistentie voor enige onbevoegden. Het bleek dat drie dronken Duitse zeelieden de badgasten lastig vielen. De M.B. verwijderde deze heren en de Havenpolitie bracht hen weer naar hun schip terug.

Vernielzucht

Willemstad. — De directeur van het autobusbedrijf A.B.C. klaagde dat opgeschoten schooljogens zijn passagiers lastig vielen en tevens de lerenbekleding van zijn zittingen vernielden.

Wel mager maar niet stervend

Willemstad. — De Mobiele Brigade trof op de Ruyterkade bij de barkjes een man aan, waarvan men beweerde, dat hij op „sterven" lag. Deze man, een 49 jarige Venezolaan P. was inderdaad erg mager en ondervoed. Hij weigerde echter resoluut naar een dokter te gaan. De Vreemdelingendienst verschafte de man onderdak, terwijl zijn zoon de verdere maatregelen zal treffen.

Waar halen wij benzine

Dit week-end zijn de volgende benzinestations geopend:

Pelayo Jansen	Santa Rosa
Pablo Frederick	Saliña
C. Winkel & Zonen	Rio Canario
Mevr. v.d. Mark	Cas Chiquito
Ellis & Dania	Molenplein
F. M. de Jongh	Mundo Nobo
Dario Cardoze	Hendrikplein
P. Bakhuis	Berg Altena
Cur Motors Ltd	Sta Helena
A. Rosa	Hato

De Antilliaanse kiezers zijn het blijkbaar niet eens met de streng nationalistische politiek van groep-Gomez

Het Surinaamse dagblad „De Tijd" schrijft over de Antilliaanse verkiezingen o.m. het volgende:

Hoe men het ook wil bezien, de verkiezingen op de Antillen hebben een zwenking naar links te zien gegeven. De kiezers zijn het blijkbaar niet eens met de streng nationalistische politiek van de groep Da Costa Gomez, waarbij men de vreemdelingen die toch een belangrijk aandeel nemen in de Antilliaanse gemeenschap, zo niet wil uitsluiten, dan toch afhouden. Het sterkst is dit gebleken op Aruba waar een aanzienlijk deel van de bevolking uit niet-Arubanen bestaat. De leuze van Eman „Aruba voor de Arubanen" schijnt een averechts effect te hebben gehad, getuige de klinkende nederlaag, welke Sjon Henny's Arubaanse Volkspartij heeft geleden tegen Yrausquins ruimer gestelde Patriottische Partij waartoe ook de meeste Surinamers op Aruba behoren. Dit zal waarschijnlijk met zich meebrengen, dat het gedaan is met het weren van niet-Arubanen uit verschillende functies, zoals dit jaar met de buschauffeurs geschiedde. Het betekent ook, dat het „Aruba los van Curaçao" voortaan niet meer zo fel zal klinken. De kiezers op Aruba hebben te kennen gegeven, dat zij geen heil zien in een alleen staan van Aruba buiten Antilliaans verband.

Voor Sjon Henny wel een bittere pil, want hij persoonlijk weer in de Staten. Op Curaçao zien wij dat Da Costa Gomez, NVP haar zeteltal heeft gehandhaafd, doch dat Jonckheers Democraten met een zetel vooruit zijn gegaan, terwijl de Katholieke Volkspartij een zetel verloor. Het is wel opmerkelijk hoe een grotendeels Rooms-Katholieke bevolking toch liever niet op een Rooms-Katholiek gerichte partij stemt. Wij zien in de uitslag dan ook een gelijkelijke opschuiving van Katholieken naar de NVP van Da Costa Gomez, terwijl weer een deel van de voormalige Nationalisten van Gomez naar de Democraten zijn overgezwaaid. De groep der Onafhankelijken bestaat voornamelijk uit Hollanders, die zich grotendeels afzijdig houden van de overige Curaçaose partijen en waaraan practisch in politiek opzicht niet kan worden getornd; ook zijn er enkele meer behoudzuchtige Curaçaoënaars en Surinamers bij. Maar de meeste Surinamers stemden toch maar weer op Henk Braam, die wel soms te fel in zijn optreden, toch niet onaardig gedaan heeft in de afgelopen zittingsperiode.

Het is mogelijk, dat op Aruba de partij van Juancho Yrausquin een zetel zal toewijzen aan de Surinamer Ernst Finck, uit erkentelijkheid van de steun die de Surinamers op Aruba aan deze partij hebben gegeven.

Met deze uitslag is het waarschijnlijk dat Dr. Moises Frumencio da Costa Gomez niet langer deel zal nemen aan de regering, doch dat de formatie aan de Democraten zal worden overgelaten. Nochtans hebben de Democraten geen absolute meerderheid, zodat er nog wat gemanoevreerd zal moeten worden om een dergelijke meerderheid te kunnen halen.

Het zal wellicht voor de Democraten gemakkelijker zijn om een regering te vormen dan voor de rest die gezamenlijk nog maar aan even veel zetels komt als de Democraten alleen. En daarom verwachten wij: een geheel nieuwe en nieuw gerichte regering op de Antillen.

De Vermeires over de belangstelling in de West

's Gravenhage. — Don en Ly Vermeire hebben op een persconferentie te den Haag hun ervaringen meegedeeld over hun tournee door Suriname en de Antillen, waar naar schatting tussen de 25 en 30 duizend toeschouwers 109 voorstellingen van hun marionettentheater hebben bijgewoond. In de Antillen moest wegens de belangstelling hun verblijf worden verlengd van 30 tot 63 en in Suriname van 40 tot 60 dagen. Zij legden vooral de nadruk op de medewerking van de Antilliaanse studenten in Nederland, die het mogelijk maakten, dat een papiaments onderdeel in het programma kon worden opgenomen. Voor het houden van cursussen, zoals in de Antillen, was in Suriname geen tijd meer en vele verzoeken konden niet worden ingewilligd. Ook bij de Indonesische bevolking in Suriname was het succes groot en de Vermeires kregen als blijk van waardering drie wajangpoppen aangeboden.

Bedevaart naar de 7 Mariakerken

Willemstad. — Morgen is er een grootse Maria-bedevaart naar de zeven Maria kerken op Curaçao voor de parochies Wishi en Jandoret. Alle Mariavereerders kunnen zich hierbij aansluiten. Men begint precies op tijd en wel te 13.30 uur bij de kerk van Coronieto.

Trouw aan Bacchus

Willemstad. — Hedenmorgen werd door de politie een man op vrije voeten gesteld. Hij was wegens dronkenschap ingesloten. Ruim een uur later moest hij weer de cel in daar hij weer onder invloed was.

Zie ginds komt. . . . . .

St. Nicolaas gast van Curacaose kinderen

Willemstad. — Het ook voor onze Curacaose gemeenschap traditionele Sint Nicolaasfeest nadert met rasse schreden en geen wonder dus dat alle kinderen, en niet te vergeten vele volwassenen, al met verlangen uitzien naar de grote dag. Zonder twijfel belooft het grootse Sint Nicolaasfeest in Roxy op 1 December a.s. waar de Goede Heilige Man zijn kennismaking met de jeugd komt hernieuwen een van de hoogtepunten in de Sint Nicolaasviering van dit jaar op ons eiland te worden. Het Roxytheater wordt hiervoor door de directie gratis beschikbaar gesteld.

Natuurlijk is het voor de Stichting Jeugdzorg Curacao, afd. Villa Maria een grote eer dat de Sint zich zo spontaan bereid verklaard heeft met zijn eigen tegenwoordigheid dit feest dat door het damescomité wordt georganiseerd te komen opluisteren.

En hoe kan het ook anders. De Sint, die immers alles weet, is het bekend welk een nuttig werk de Stichting ten behoeve van onze Curaçaose Jeugd verrichten. Hij weet ook dat vele handelsfirma's en particulieren de handen ineen geslagen hebben om van dit feest werkelijk een evenement te maken.

Het doel van dit alles: een geslaagd kinderfeest en nuttige baten voor het werk.

Er zijn vele attracties aan het festijn verbonden. Om te beginnen zullen de kinderen op vertoon van hun toegangsbewijs van de schare trouwen knechten van de Sint een geschenk en snoepjes krijgen. Maar bovendien zullen de toegangsprijzen voorzien zijn van een nummer waardoor ieder kind gratis doet aan een loterij. Dit alles werd mogelijk gemaakt door de donaties van Edwards Henriquez en Co. S.E.L. Maduro en Sons, van Leer's Curacao en de opbrengst van de kaartochtend in club Curaçao.

Naast deze gezelligheidsloterij is er nog een loterij voor de kinderen, prijs per lot ƒ 1.—, waarvoor twee prachtige prijzen zijn uitgeloofd. Voor de jongens een electrische trein, een donatie van de firma Morris E. Curiel en Sons en voor de meisjes een poppenwagen met prachtige pop ter beschikking gesteld door de fa. Spritzer en Fuhrmann.

Voor deze speciale gelegenheid zijn de volwassenen die de kinderen begeleiden niet vergeten. Ook hun toegangskaart zal een nummer dragen waarmede zij deelnemen in een loterij. Het element verrassing verbiedt ons nu al te zeggen wat de prijs is welke door de fa. Wimco beschikbaar is gesteld. Wel kunnen wij verklappen dat de prijs de moeite waard is!!

En nu dan een overzicht van het programma:

Eerst een filmvoorstelling aanvang 14.30 uur. De films werden door de directie van het Roxytheater beschikbaar gesteld.

Hierna volgt de pauze, direct daarna trekking van de loterijen. Dan is het grote ogenblik aangebroken waarop de Sint begeleid door zijn gevolg van Zwarte Pieten binnentreedt. Na liedjes en een korte voorstelling volgt dan de uitdeling van geschenken en snoepjes.

De dames van het comité zullen nog typische Curaçaose lekkernijen verkopen en een grabbelton beheren die een verrassende inhoud heeft.

De tweee KLM vliegtuigen die Woensdag van hier vertrokken landden beiden op Donderdag resp. 17.31 en 23.55 uur loc. tijd op Schiphol, het KLM vliegtuig, dat Donderdag van Amsterdam vertrok, landde Vrijdag 12.40 uur loc. tijd, het vliegtuig, dat gisteren van Amsterdam vertrok, landde hedenochtend 08.13 uur op Hato.

Piero Piccioni en Ugo Montagna in vrijheid gesteld

Rome. — De gerechtelijke autoriteiten in Rome hebben de voorlopige invrijheidsstelling gelast van Piero Piccioni, zoon van een oud-minister van buitenlandse zaken, en de markies Ugo Montagna, die reeds 58 dagen in hechtenis waren in verband met de schandaalzaak-Montesi. Piccioni, een orkestleider, zou terecht staan wegens doodslag op Wilma Montesi, wier lijk in April 1953 aan een strand werd gevonden.

STATENVERKIEZING 1954

KIESKRING CURACAO

Hierbij wordt ter openbare kennis gebracht dat ingevolge artikelen 80 en 97 van het Kiesreglement de processen-verbaal van de zitting van het Hoofdstembureau ex artikelen 77 en 95 van het Kiesreglement zomede het besluit van het Hoofdstembureau tot het vaststellen van de uitslag der verkiezing van de leden van de Staten bedoeld in artikel 84 van het Kiesreglement, voor een ieder ter inzage liggen ten burele van het Bevolkingsregister, Pietermaai 23.

Het Hoofd van de Afd. Burgerlijke Stand,
Bevolkingsregister en Verkiezingen,
A. L. HOLLANDER.

Openbare Verkoping.

Op **DINSDAG 30 NOVEMBER 1954**, om 10 uur v.m., zal ten overstaan van nagenoemde Wnd.-Notaris, te zijnen kantore aan het **HENDRIKPLEIN no. 5** (boven Botica Wilhelmina), krachtens onherroepelijke volmacht ex art. 1203 B.W., in veiling worden gebracht:

Het houten dubbele 2-verdiepingshuis met de grond, groot circa 400 m², aan de **PISCADERAWEG** Nos. **25** en **27** te Curaçao, waarvan de grond nader is omschreven in rooibrief 138 van 1925.

De veilingscondities liggen van de 8e dag vóór de veiling af voor een ieder ter inzage op bovengemeld kantoor.

De voor dezelfde dag aangekondigde veiling van het perceel **NIJLSTRAAT 142**, alhier, **gaat niet door.**

J. BOESVELD,
Wnd.-Notaris

Franse films vormen de hoofdschotel

Willemstad. — De volgende „filmstudiegroep"-avond onder auspiciën van de Filmliga Curaçao is geprojecteerd op Donderdag 25 November as. te 20.30 uur in Theater Asiento te Emmastad. Vertoond worden: 1) Een fragment uit „A nous la Liberté" (1932) en 2) „Le Million" (de honderdduizend) (1931), beide van René Clair en voorzien van Nederlandse onderschriften.

Twee werken van één van de grootmeesters van de Franse filmkunst en wel uit de eerste jaren van de geluidsfilm.

Van „A nous la liberté" bleek slechts één fragment beschikbaar te zijn; het overige deel verkeerde in een te slechte toestand om nog te projecteren.

„Le Million" is ontleend aan de vaudeville-comedie. De held is een arme bohémien die de hoofdprijs in de loterij trekt, maar het lot kwijt raakt en het in een dolle jacht tracht te achterhalen.

Een echte René Clair-film met een kostelijke galerij van menselijke typen en karakters.

In „A nous la liberté" heeft Clair een parodie op de mechanisatie gegeven, een sociale critiek op het lopende band-systeem, vier jaar voor Chaplin het deel in zijn „Modern Times" (1936).

Het fragment is het einde van de film, waarin de grootindustrieel — een landloper, die carrère gemaakt heeft — enigszins gedwongen door zijn oude makker uit zijn zwerf- en gevangenistijd, zijn fabriek, als een modern Utopia geeft aan de arbeiders, die niets meer te doen hebben, omdat de machines al het werk hebben overgenomen. Hij zelf keert weer terug naar het vrije zwerversleven.

De scène van de wegwaaiende bankbiljetten tijdens de officiële toespraak van de minister en het grabbelen naar deze biljetten door de bij de plechtigheid aanwezige autoriteiten, is klassiek geworden.

Op Woensdag 1 December as. eveneens te 20.30 uur in het Theater Asiento is er een normaal programma, waarin vertoond worden „Les crimes de l'amour", bestaande uit „Le Rideau Cramoisi" van Aleandre Astruc en „Mina de Vanghei" van Maurice Clavel en Maurice Barry.

De „Nieuwe Rotterdamse Courant" schreef bij de Nederlandse première: „Twee Franse films, die het gemeenschappelijk kenmerk hebben, dat zij zich beide bijna onder het dictaat van een letterkundig kunstwerk hebben gesteld en beide door de vermaarde fotograaf Schuftan op het celluloid zijn gebracht. De voorkeur van de Franse film voor literaire onderwerpen wordt door geheel andere motieven bepaald dan de Amerikaanse, die in de verfilming van een bekend boek allereerst een voorwaarde ziet voor het commerciële succes. Eigenaardig is het dat in Frankrijk waar nog steeds de vlag van de zelfstandige filmkunst het fierst wordt geheven, invloed van de literatuur niet als een blaam wordt beschouwd, veeleer als een garantie, dat de jongste muze het gezelschap van haar oudere zuster waardig is en behalve haar eigen wetten, ook die van een langdurige traditie erkent.

Dat de verfilming van „Le rideau cramoisi", naar een verhaal van Barbey d'Aurevilly door een jong filmcriticus, Aleandre Astruc, beter geslaagd is dan „Mina de Vanghel" van Stendhal door Maurice Clavel en Maurice Barry, ligt in het gegeven.

Het eerste verhaal is essentieel stom; een commenterende en vertellende spreekstem van de hoofdpersoon, een jong officier, begeleidt slechts de beelden, hoe hij in zijn pension opeens verrast wordt door de zwijgende tekenen van genegenheid van de dochter des huizes, hoe zij 's nachts door het slaapvertrek van de ouders heen naar zijn kamer sluipt en bij een van die nachtelijke bezoeken dood blijft. Nimmer wordt er tussen de twee een woord gezegd, zodat de verfilming bijna een schoolvoorbeeld van filmkunst kon worden; hoe men door beelden kan laten spreken, stemmingen uitdrukken, de gevoelens van een gelaat kan aflezen. De film doorstaat deze proef ten volle.

Iets minder geslaagd is het „überschwängliche" verhaal naar Stendhal, waarin een naar Frankrijk gekomen Duitse van aristocratische afkomst een dermate grote liefde voor een getrouwd man opvat, dat zij als dienstbode een plaats in zijn huis zoekt en na enkele bevrediging van haar verlangen naar liefde, de dood in het water kiest. De film heeft hier ietwat tevergeefs getracht met poëtische beelden de romantische literatuur in bovenwereldlijk idealisering te vatten."

LEZERS LUCHTEN HUN HART

Het incident met het kruisbeeld

Het weghalen van het Kruisbeeld in het stemlokaal van het St. Martinusgesticht, heeft onder de Curaçaose bevolking een golf van verontwaardiging veroorzakt. Vele Nederlanders staan hier verwonderd over.

Ik wil hen hier, met een voorbeeld, dat misschien duidelijker tot hen spreekt, doen begrijpen, dat wij in het diepst van onze gevoelens werden gekwetst.

Stelt U zich eens voor, dat een onverlaat zou eisen, het portret van onze geliefde en geëerbiedigde Koningin uit een stemlokaal te verwijderen, opdat dit niet de C.O.P.-kiezers zou beinvloeden. Zouden dan niet allen op Curaçao, zowel landskinderen, Nederlanders als Bovenwinders deze daad verafschuwen?

Er mogen onder ons, Curaçaoënaars, die door laksheid hun godsdienstplichten niet vervullen, maar het geloof is ons volk altijd heilig geweest, hetgeen, gedurende dit Mariale Jaar, meer dan eens tot uiting is gekomen in massa-betogingen. Geloofs-tradities, hebben onontrukbare wortels in de harten van het volk geschoten, en niemand zal zich hiertegen kunnen keren, zonder grote weerzin te verwekken.

N.

Van de Nederlandse voetbalvelden

De nieuwe competitie start 28 November

Volgend jaar twee top-klassen van elk achttien clubs

Op Zondag 28 November a.s. zal, als de organisatorische uitwerking van het accoord geen bijzondere moeilijkheden oplevert, de nieuwe competitie starten van de eerste klasse der K.N.V.B. met vier afdelingen van veertien clubs. Zodra dit mogelijk is, zullen ook op de Woensdagavonden wedstrijden gespeeld worden. Het is de wens der eerste klassers deze competitie interregionaal samen te stellen: zo sterk mogelijke vermenging der clubs over het gehele land, hetgeen inderdaad de a.s. nieuwe competitie veel interessanter zal doen worden. Een desbetreffend besluit werd door de eerste klassers met 37 stemmen voor, 10 tegen en 1 blanco aangenomen.

Onder de 56 eerste klassers bevinden zich acht clubs van de N.B.V.B.: Fortuna (Geleen), Amsterdam, een combinatie van de Graafschap (Doetinchem) en de Twentse Profs (Hengelo), die in Doetinchem spelen zal, een combinatie van de Prof-clubs Den Haag en Rotterdam met terrein Duinhorst, Venlo (gecombineerd met VVV), Rapid (Heerlen) gecombineerd met Juliana en de prof-club Utrecht, eventueel gefuseerd met Elinkwijk.

Aan het einde van het seizoen 1954-1955 zullen de eerste negen clubs van iedere eerste-klas afdeling overgaan naar de twee top-klassen, waarvoor dus 36 clubs beschikbaar komen, verdeeld in tweemaal achttien. Uit deze twee top-klassen zal na de competitie 1954-1955 de hoofdklasse geformeerd worden. De reorganisatie-commissie voor de nieuwe competitie is reeds haar werk begonnen en zal zo spoedig mogelijk de indeling van de viermaal veertien clubs bekend maken.

De profclub Amsterdam zal, teneinde de hoofdstedelijke eerste klassers geen onnodige concurrentie aan te doen, in Hilversum blijven spelen, met zo mogelijk zo nu en dan een wedstrijd in het Olympisch Stadion. „Alkmaar" kan in het Gemeentelijk Sportpark terecht, Fortuna blijft bespeler van het Maurits Stadion en Rapid in het stadion te Kaalheide. Venlo-VVV zal waarschijnlijk de beschikking krijgen over het sportpark van VVV „De Kraal" te Venlo. De prof-club „Utrecht" is over een ander terrein nog in onderhandelingen, in afwachting van de fusiebesprekingen met Elinkwijk. Het ligt in de bedoeling de profclub „Den Haag" te versterken met spelers van „Rotterdam". De NBVB heeft zich in principe accoord verklaard met het teruggaan van vrijgekomen spelers naar hun oude verenigingen. De profbond heeft reeds de spelers Walhout (NOAD), Visser (DOS), Van Basten (DOS), Snoek (Eindhoven) en Huegenin (VUC) de toestemming om naar hun oude vereniging terug te gaan gegeven. Snoek heeft reeds afgelopen Zondag met Eindhoven tegen Sparta meegespeeld. Zodra de nieuwe competitie-indeling bekend is, zullen wij deze mededelen.

Zondag wordt dus de competitie van de eerste klassers stilgelegd. De tweede klasse-competitie gaat gewoon door. Wel staan er voor Zondag diverse officiële wedstrijden op het programma. o.a. Luxemburg — Z. Nederland, Rotterdam — Bonds Elftal te Rotterdam voor de Onafhankelijke Beker, terwijl Zondag te Elmelo op het terrein van Heracles een wedstrijd wordt gespeeld tussen een Bonds Elftal en een Oostelijke Ploeg, ten bate van het nationaal Vluchtelingen-comité.

In een vóór de Bondsvergadering gehouden bijeenkomst van de federatie voor het lagere voetbal, antwoordde de Heer Van Houten op een desbetreffende vraag, dat de urgentie-commissie voorzitter Joosten van de NBVB een zetel in het bondsbestuur had aangeboden, zij het geen kwaliteitszetel.

Naar de Heer Van Houten mededeelde, achtte hij en met hem meerdere de opname van de Heer Joosten in het Bondsbestuur een aanwinst.

Tot besluit geven wij U hierbij nog de stand van de prof-competitie:

Fortuna	10	16
Amsterdam	9	12
Alkmaar	9	12
Rotterdam	10	10
Rapid	10	10
De Graafschap	9	9
Den Haag	10	9
Venlo'54	10	8
Utrecht	8	5
Twentse Profs	9	2

Sugar Ray Robison zal in de ring terugkeren

Hamilton (Ontario). — Sugar Ray Robinson, de oud-wereldkampioen in het middengewicht boksen, zal, zoals hij onlangs heeft aangekondigd, in de ring terugkeren. De Amerikaan heeft een contract getekend om in de hoofdpartij van een op 29 November a.s. te Hamilton te houden boksprogram uit te komen. Wie zijn tegenstander zal zijn, is nog niet bekend.

In December 1952 had Robinson zich uit de bokssport teruggetrokken.

Wilkes geopereerd

Valencia. — De Nederlander Wilkes, die in de Spaanse eerste divisie club „Valencia" speelt, heeft een operatie moeten ondergaan. Dit chirurgisch ingrijpen heeft men nodig geacht, omdat zich bij de Nederlander symptomen van gewrichtsrheumatiek voordeden, hetgeen een vermindering van lichamelijke capaciteiten tot resultaat had. Men mag aannemen, dat Wilkes voorlopig niet zal kunnen deelnemen aan de competitiewedstrijden.

De Italiaanse voetbalpool

Rome. — In de loop van het seizoen 1953/1954 hebben de Italianen meer dan 30 milliard 500 millioen lire (circa NA *f* 91.5 millioen) uitgegeven om deel te nemen aan de wekelijkse voorspellingen van de Italiaanse voetbalpool. Een bedrag van 7 milliard lire (NA *f* 27 millioen) vloeide in de vorm van belastingen in de staatskas en een zelfde bedrag is ter beschikking gesteld van het nationale Italiaanse olympische comité, dat het zal gebruiken voor de ontwikkeling van sportorganisaties en de verbetering van installaties op sportgebied.

GREEP UIT DE AETHER

CUROM (416.6 m.)

17.00 Kinderuitzending 17.15 Apèritief 17.30 Gramophoonplaten 17.45 Cumpleaños Feliz 18.15 Boletin di Noticia 18.30 Nieuws 18.45 After dinner 19.00 Voor het slapen gaan. 19.30 Wat de handel biedt, 20.30 Juke-Box 22.00 At the Jazz Band Ball. 22.15 Dansmuziek 22.45 Nieuws en Sluiting.

Zondag..........

9.00 Kerkdienst vanuit de Fortkerk 10.00 Zondagmorgenmelodie 11.00 Gramophoonplaten 11.30 Katholicke uit-12zending 12.05 Lunchmuziek 12.30 Nieuws 12.45 Ethel Smith 13.00 Bringing Christ to the Nations 13.15 Sluiting.

17.00 Gramofoon muziek 17.15 Apèritief 17.30 Gramophoonplaten 17.45 Cumpleaños Feliz 18.15 Boletin di Noticia 18.30 Nieuws 18.45 After dinner 19.00 Voor het slapen gaan 19.30 Zuid-Amerikaanse Hit-parade 20.00 Boeken vragen Uw aandacht 20.15 Klassiek Zondagavond concert 21.00 Londense Studio Melodieën 21.30 Mijn Oom Peter 21.45 Dansmuziek 22.15 Nieuws en Sluiting.

HOYER (5.25 m)

18.00 Duitse wijsjes 18.15 Hollands kwartiertje 18.30 Antillaanse muziek 18.45 Rozenhoedje 19.00 Kinderverhaal 19.30 Hoorspel „El Gato" 20.30 Nieuws 20.40 Gevarieerd programma 22.00 Sluiting.

Zondag........

10.00 Zondagmorgen-wijding 10.15 Klassiek muziek 11.15 Hindustaans kwartiertje 11.30 Vrolijke muziek, 13.00 Sluiting.

18.00 Zoeklicht op onze sterren 19.00 Met de jarigen in de lucht 20.30 Gevarieerde muziek, 21.40 Gevarieerd programma 22.00 Sluiting.

KELKBOOM.

17.30 Opening 17.33 Kinderplaten 17.48 Muziek 18.25 Voor de jarigen 18.30 Dinermuziek 19.00 Muziek 19.45 Nieuws 20.00 Muziek 20.45 Peticiones 21.15 Dansmuziek 22.00 Sluiting.

Zondag........

11.30 Klassieke Muziek 12.00 Lunchmuziek 12.25 Nieuws 12.40 Muziek 12a.45 Programma van Rey de Copsas 13.15 Muziek 13.30 Sluiting.

17.30 Muziek 18.00 Popular favorites 18.15 Voor de jarigen 18.30 Dinermuziek 19.00 Muziek 19.45 Nieuws 20.00 Muziek 20.45 Peticiones 21.15 Dansmuziek 22.00 Sluiting.

AVROS (19 m.)

17.00 Populaire melodieën, 17.15 Aandacht 17.30 Dansmuziek 18.00 Kent Gij Uw Land 18.45 Nieuws 19.00 Dansmuziek 20.00 Advertenties 20.30 Jukebox Saturday Night, 20.55 Nieuws en Sluiting.

Zondag.

17.00 Lutheran hour 17.15 Voor onze kinderen 17.30 Muzikale brievenbus 18.00 Kerkdienst 19.00 Nieuws 19.15 Sportjournaal 19.30 Nederlandse componisten 20.00 Zoeklicht op Nederland 21.00 Sluiting.

P.C.J.

18.37 Muziek. Quizz-programma. 1902 Nieuws. 19.17 Dansmuziek. 19.50 Zaterdagavond -Amusementsprogramma. 20.10 De week in Nederland.
20.20 Voor de West. 20.51 Nieuws 20.55 Avondgebed: 20.58 Sluiting.

Zondag........

18.37 R. K. Uitzending 18.57 Sport 19.02 Nieuws 19.12 Zondagavond-Serenade. 19.30 Het Concertgebouw Orkest. olv. Rafael Kubelik. 20.33 Artistiek Dagboek, 20.45 Nieuws 20.47 Sport 21.28 Sluiting.

WAARSCHUWING

De Commandant Mariniers Nederlandse Antillen maakt bekend dat schietoefeningen zullen plaats vinden op de Plantage Wacao op Maandag 22, Dinsdag 23 en Woensdag 24 November 1954 van 06.00 uur tot 12.00 uur en op de Plantage Noordkant op Maandag 22, Dinsdag 23 en Woensdag 24 November 1954 van 06.00 uur tot 12.00 uur.
De onveilige terreinen zullen met rode vlaggen worden gemarkeerd.

Surinaamse Tienjarenplan

Ministeriële Commissie voor overleg met Surinaamse Landsregering gevormd

's-Gravenhage. — Voor overleg met de Surinaamse Landsregering omtrent Nederlandse deelneming aan de financiering van het Surinaamse Tienjarenplan voor de ontwikkeling van Suriname is thans in Nederland een ministeriële commissie gevormd, bestaande uit de ministers van overzeese Rijksdelen, financiën, economische zaken, landbouw en verkeer en waterstaat. Reeds is een Nederlandse departementale commissie voor de voorbereiding van dit overleg met haar werkzaamheden in een vergevorderd stadium gekomen.

In deze interdepartementale commissie hebben zitting: voorzitter: drs A. Jonkers, chef directie Suriname-Nederlandse Antillen van Minvor. Leden zijn: mr C. L. W. Fock, secretaris-generaal van het departement van algemenezaken, vertegenwoordiger van de minister-president, ir A. G. Maris, directeur-generaal van Rijkswaterstaat vertegenwoordiger van de minister van verkeer en waterstaat, dr ir F. P. Mesu, oud-directeur van de Nederlandse cultuurtechnische dienst, vertegenwoordiger van de minister van landbouw, visserij en voedselvoorziening, mr S. Boomstra, directeur van het buitenlandse betalingsverkeer, vertegenwoordiger van de minister van financiën, en de heer J. M. H. Timmermans, adjunct directeur van buitenlandse economische betrekkingen van het departement van economische zaken.

De eigen vlag van Suriname

's-Gravenhage. — De Surinaamse correspondent van het „Algemeen Handelsblad" meldt, dat in Suriname een comité is gevormd om te komen tot een eigen vlag. Het comité wil daarvoor reclame maken en hoopt, dat de vlag bij de plechtige afkondiging van het Statuut algemene aanvaarding zal krijgen. In deze Surinaamse vlag is het rood-wit-blauw behouden, doch er is over de banen van het rood en wit aan de zijde van de vlaggemast een groene rechthoek aangebracht, waarop (in geel) een rad met zeven spaken. Met dit rad wil men symboliseren, niet alleen de vooruitgang, maar ook de gelijkwaardigheid en verbondenheid der verschillende bevolkingsgroepen en de districten (zeven in getal).

De Venezolaanse zoutwinning

Caracas. — Met het oog op de behoeften van de in de naaste toekomst te vestigen petro-chemische industrie heeft het ministerie van Financiën van Venezuela dat het beheer voert over de zoutwinning, enkele experts uit Spanje en Frankrijk uitgenodigd om een project op te stellen teneinde de zoutwinning op technische schaal mogelijk te maken.

Het belangrijkste zoutbekken ligt bij Araya (staat Sucre) aan de kust en beslaat een oppervlakte van niet minder dan 350 ha., waarmede het tot een van de grootste zoutwinningsbedrijven ter wereld kan worden gerekend.

Ontsnapte Onassis-schepen in Panama-kanaal

Panamá. — Vier schepen van de walvisvloot van de reder Onassis, die aan achtervolging door de Peruaanse marine wisten te ontsnappen, zijn in het Panamá-kanaal aangekomen. Een vijfde schip wordt nog verwacht.

Von Manteuffel ijvert voor sterke burgerwacht

Berlijn. — Generaal Hasso von Manteuffel heeft een plan bekend gemaakt voor de oprichting van een sterke Duitse burgerwacht als ondersteuning van de twaalf divisies, die Duitsland in het kader van de NATO op de been zal brengen. Slechts met de hulp van een dergelijke „burgerwacht" zou West-Duitsland, naar het oordeel van deze generaal, die indertijd in Noord-Afrika aan het hoofd stond van een der pantserdivisies van generaal-veldmaarschalk Rommel, onmiddellijk een eventuele aanval uit het Oosten tot staan kunnen brengen.

Von Manteuffel is van oordeel, dat de leden van deze burgerwacht uniformen moeten dragen en bij voorkeur uitgerust moeten zijn met de modernste wapens. Het plan van Von Manteuffel wil elke Duitser, die na 18 maanden diensttijd het leger heeft verlaten, deel laten uitmaken van de burgerwacht.

Von Manteuffel zal zijn plan over enige tijd aan de Bondsdag voorleggen. De oprichting van een dergelijke „militia" acht hij toegestaan krachtens de bepalingen van het tweede protocol van het verdrag, dat de vorige maand in Parijs werd ondertekend. Dit heeft betrekking op die territoriale wapens — zoals de politie — die onder nationale leiding blijven.

Grock neemt afscheid

De wereldberoemde Zwitserse clown Grock, wiens naam in de wereld een begrip is geworden, heeft te Hamburg zijn allerlaatste voorstelling gegeven. Deze vormde een bekroning van een circusleven, dat 61 jaar geduurd heeft! Dr. Adrian Wettach, zoals Grock eigenlijk heet, zal zich terugtrekken op een kasteel in Frankrijk, maar zijn naam zal in het „Circus Grock" blijven voortbestaan. Hier omhelst Grock de circusdirecteur Kurt Collin. Vlak daarvóór had hij Collin een grote sleutel overhandigd, die het voortbestaan van het circus symboliseert.

Overname Reynolds Spring Co.

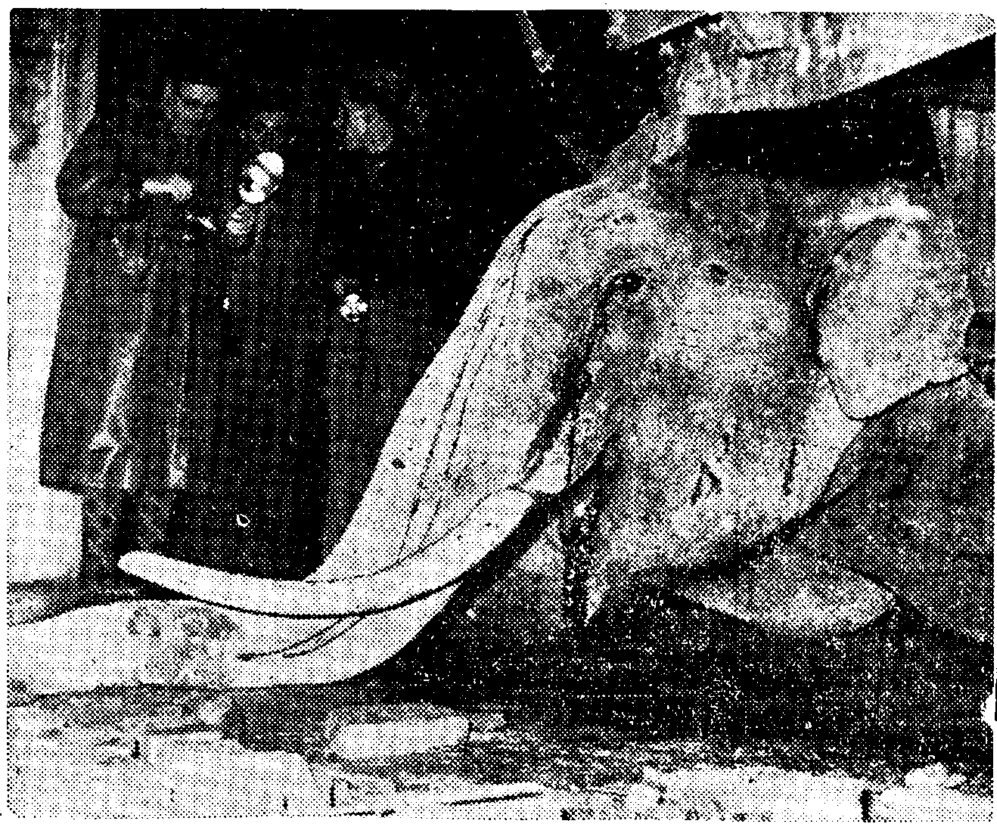
Geen verband met notering Philips te N. York

Wij vernemen van de zijde van Philips Gloeilampen Fabrieken, dat zij op de hoogte was van het feit dat de North American Philips Company een pakket aandelen van de Reynolds Spring Company heeft verkregen.

Hoewel de aandelen van de Reynolds Spring genoteerd staan aan de New York Stock Exchange, wijst Philips er nadrukkelijk op, dat deze transactie in geen enkel verband staat met de kwestie van de introductie van aandelen Philips op de New Yorkse beurs.

Te dien aanzien wordt onverminderd het standpunt gehandhaafd, dat ir. P. F. S. Otten op de laatstgehouden aandeelhoudersvergadering heeft weergegeven, nl. dat onder de huidige omstandigheden naar het inzicht van de raad van bestuur geen noodzaak of wenselijkheid bestaat om naar de New Yorkse kapitaalmarkt te gaan.

Washington. — Senator William Knowland, de leider van de Republikeinse Partij in de Senaat, heeft in dit college verklaard, dat samenbestaan van de Verenigde Staten en de Sovjet-Unie niet mogelijk zal zijn, nadat beide landen op atoomgebied elkaars gelijke zijn.

De 19-jarige Indische Olifant Bosco van het circus Baily, dat in Augsburg een voorstelling gaf is, nadat hij dol geworden was en losgebroken tot een waarde van 20.000 gulden had vernield, door 10 schoten uit een zwaar machine geweer gedood.

Kesselring voor BBC televisie

Duitsland had „Battle of Britain" kunnen winnen

Londen. — De voormalige Duitse veldmaarschalk Albert von Kesselring heeft grote verontwaardiging in Engeland veroorzaakt door te verklaren, dat Duitsland „the Battle of Britain", de grote luchtslag om Engeland in 1940, had kunnen winnen. Er verscheen namelijk op het Britse televisie-scherm een verfilmd interview, dat Kesselring in zijn woning in de Beierse Alpen verleend had. Daarin zei de thans 68-jarige commandant van de „Luftwaffe" gedurende de beslissende luchtoorlog in 1940: „Wanneer het Duitse opperbevel van 1940 af op dit gebied een even groot initiatief aan de dag had gelegd als in andere campagnes, dan zou ons succes in de luchtoorlog even groot geweest zijn." „De doelwitten en opdrachten van de Luftwaffe werden echter keer op keer veranderd en telkens op een tijdstip, dat wij op het punt stonden een beslissend resultaat te bereiken."

Heftige protesten van kijkers

Nog uren na de uitzending van dit interview kreeg de B.B.C. talloze telefoontjes van verontwaardigde kijkers, die hun ongezouten commentaar op Kesselringsverklaringen gaven. „Men scheen van oordeel te zijn, dat Kesselring helemaal niet op het beeldscherm thuishoorde", aldus een woordvoerder van de B.B.C.

Een opgewonden meneer vroeg de B.B.C. wanneer er een interview zou komen, waarin een of andere voormalige hoge Duitse militair het Britse publiek zou vertellen, dat „Deutschland doch gesiegt" had of dat Wehrmacht alleen maar het onderspit had gedolven door een „Dolchstoss im Rücken", bekende leuzen, die na de vorige wereld oorlog grote opgang in Duitsland maakten.

Kesselring werd in 1946 tot levenslange gevangenisstraf veroordeeld wegens medeplichtigheid aan de massamoord op 335 Italianen, die in 1944 op gruwelijke wijze in de grotten van Adeatine om het leven gebracht werden als vergeldingsmaatregel voor het doden van Duitse militairen in Rome. Twee jaar geleden werd de ex-veldmaarschalk vrijgelaten vanwege zijn slechte gezondheidstoestand.

Beelden uit oudheid zonder hoofd

Rome. — Nabij Tivoli zijn in de Villa Adriana bij opgravingen onder leiding van professor Salvatore Aurigemma een copie zonder hoofd van de Amazone van Phidias, een Hermes zonder hoofd en een Ares die uit de eerste helft van de vijfde eeuw voor Christus moeten stammen, gevonden.

De beelden zijn uitstekend gemaakt. Reeds eerder hadden de opgravingen een Amazone van hetzelfde type als aan Polykleitos toegeschreven Amazone, twee beelden, voorstellende de Nijl en de Tiber, en een gebeeldhouwde kop uit de tweede eeuw na Christus aan het licht gebracht.

De werkzaamheden maken deel uit van een plan, waarmee drie jaren geleden is begonnen, om de villa zoveel mogelijk opnieuw in te richten zoals deze in de tijd van Hadrianus was, toen de Villa Adriana, een heiligdom gewijd aan Serapis, kunstwerken of copieën van kunstwerken herbergde, die de keizer tijdens zijn reizen had kunnen bewonderen.

Engelse lening aan Perzië

Teheran. — Het Perzische ministerie van financiën heeft in een communiqué bekendgemaakt, dat Groot Brittannië aan Perzië een lening van tien miljoen pond sterling aangeboden heeft om zijn verplichtingen met de Britse industrie na te komen. De lening heeft een rentevoet van 5% met een looptijd van vijf jaar. Met de aflossing ervan zal aan het einde van het tweede jaar een aanvang worden gemaakt. Perzië heeft Engeland zijn dank betuigd voor deze hulp.

Nog steeds interne moeilijkheden in het Indonesische leger

De groep die thans de leiding heeft sympathiseert met Moskou

De interne moeilijkheden van het Indonesische leger zijn nog steeds niet overwonnen. Een aantal recente berichten heeft integendeel bewezen, dat zich nog steeds nieuwe complicaties voordoen. Het eerste bericht waarop wij doelen was de verklaring van de Indonesische procureur-generaal, Soeparto, dat het vooronderzoek in de zogenaamde „17 October-affaire" vrijwel gereed is en dat de stukken thans aan het landgerecht zullen worden overgegeven, zodat tot berechting van de beschuldigden zal kunnen worden overgegaan. Wie deze beschuldigden zijn, wilde de procureur-generaal niet zeggen. Volgens het oppositieblad „Indonesia Raya" bestaat hierover echter een verschil van mening tussen de Indonesische regering en de procureur-generaal. De procureur-generaal wil een groter aantal personen doen vervolgen dan de regering. Het tweede bericht is de afzetting van de Indonesische chef-staf van het leger, generaal-majoor Simatupang. Het derde bericht betreft het bezoek van drie kolonels aan Soekarno, die van hem o.m. de afzetting van de huidige chef-staf van de landmacht, kolonel Bambang Sugeng, eisten. De president zou daarop aan kolonel Bambang Sugeng de post van militair attaché in New-Delhi aangeboden hebben, welke deze geweigerd zou hebben.

Bambang Sugeng wil niet aftreden

Indien wij de achtergronden van de moeilijkheden in het Indonesische leger willen belichten, moeten wij teruggaan tot 1952. De belangrijkste personen waren daarbij anderen dan thans. Alleen de opperbevelhebber was dezelfde: president Soekarno. Onder hem ressorteerde de chef-staf van het leger, generaal-majoor Simatupang, dezelfde die thans van zijn functie ontheven is. Onder deze kwamen de chef-stafs van landmacht, luchtmacht en zeemacht. Die van de landmacht was kolonel Nasution. (Op de zee- en luchtmacht zullen wij in het kader van dit artikel niet verder ingaan. Onder kolonel Nasution kwamen zeven territoriale commandanten.

Op zekere dag in 1952 nu kwam er bij het Indonesische parlement een schrijven binnen van kolonel Bambang Supeno, waarin deze bepaalde „misstanden" in het leger openbaarde. Voor uit zich rechtstreeks wenden tot het parlement werd Bambang Supeno disciplinair gestraft, doch het parlement nam zijn aanklachten wel in behandeling. Na rumoerige debatten werd een motie aangenomen, waarin „reorganisaties" in 't leger werden geëist. Deze reorganisaties werden niet nader omschreven, doch algemeen bekend was dat het hier ging om een ontheffing uit hun functies van de secretaris-generaal van het ministerie van Defensie, mr. Ali Budiardjo, de chef-staf van het leger, generaal-majoor Simatupang, en de chef-staf van de landmacht, kolonel Nasution. Zij werden beschouwd als de PSI, de partij van Sjahrir, te welgezind.

De 17 October-affaire

Toen kwam 17 October 1952. Wat er die dag gebeurd is, is tot op heden nog niet precies bekend. Vast staat echter, dat grote troepen lieden door Djakarta trokken met spandoeken en borden, waarop de ontbinding van het niet door verkiezingen gevormde parlement en het houden van verkiezingen geëist werden. Een groep van deze mensen bestormde het parlementsgebouw en sloeg er de boel kort en klein. Een grote menigte van deze demonstranten verzamelde zich voor het paleis, waar Soekarno hen toesprak en hun op zeer korte termijn de verlangde verkiezingen beloofde. Onderwijl was ook het leger in Djakarta in actie. Kanonnen stonden in de stad opgesteld met de mondingen gericht op het parlementsgebouw en het paleis van Soekarno.

Ook bleken ineens alle territoriale commandanten uit geheel Indonesië, uit Medan, Palembang, Pontianak, Makassar, Surabaja, Semarang en Bandung, zich in Djakarta te bevinden. Later werd bekend dat deze zeven commandanten, tezamen met kolonel Nasution en andere officieren van de generale staf, die dag president Soekarno hebben opgezocht om hem dezelfde eisen te stellen als de demonstranten stelden. Deze groep had op dat ogenblik kennelijk de macht in handen. Verschillende kranten werden verboden. Het telegraafverkeer met het buitenland werd lamgelegd. Djakarta vertoonde alle tekenen van een staatsgreep. In hoeverre de betrokken officieren daarbij gedekt werden door de toenmalige minister van Defensie, sultan Hamengku Buwono IX, en door de chef-staf van het leger, generaal Simatupang, is nimmer bekend geworden.

Inmiddels echter zond president Soekarno, als wij tenminste de lezing die bladen als „Indonesia Raya", „Pedoman" en „Sumber" van het gebeurde geloven mogen, koeriers naar de verschillende territoria. Als gevolg hiervan vonden in Makassar, Surabaja en Palembang gebeurtenissen plaats, waarbij ondercommandanten hun territoriale commandanten afzetten en verklaarden „zich achter de president te stellen".

Later ging de regering over tot vervanging van mr. Ali Budiardjo, kolonel Nasution en verschillende andere officieren van de generale staf. Generaal-majoor Simatupang bleef tot voor kort gehandhaafd, doch thans is ook hij uit zijn functie gezet. De chefsstaf van landmacht, zeemacht en luchtmacht zullen in het vervolg bij toerbeurt de functie van chef-staf van het leger vervullen, zo werd van officiële zijde verklaard.

Dit is dan wat men gemeenlijk de „17 October-affaire" noemt. Volgens 't blad Indonesia Raya is naar aanleiding daarvan thans dus een geschil gerezen tussen de procureur-generaal en de regering. Volgens dit blad wil de regering alleen degenen vervolgen, die op 17 October 1952 deelnamen aan de „staatsgreep of wat het dan ook geweest mag zijn. De procureur-generaal wil echter ook de ondergeschikte officieren vervolgen, die hun territoriale commandanten afzetten en daarmede de militaire discipline overtraden.

Inmiddels is met het ruim een jaar geleden aan het bewind komen van de regering van Ali Sastroamidjojo een nieuwe verwikkeling opgetreden. In de regering daarvoor, die van mr. Wilopo, was de sultan van Djokja minister van Defensie. Deze trad echter af, toen de regering besloot de ondergeschikte officieren die hun territoriale commandanten hadden afgezet, op hun aldus veroverde posten te handhaven. In de huidige regering is mr. Iwa Kusumasumantri, iemand die bekend staat als het communisme niet onvriendelijk gezind, minister van Defensie. Een van de belangrijkste door hem benoemde functionarissen, kolonel Zulkifli Lubis, de vice-chef-staf van de landmacht, heeft evenens de naam van het communisme welgezind te zijn.

Moskou of Washington

Was het dus zo, dat de groep die twee jaar geleden de leiding van het Indonesische leger in handen had beschuldigd kon worden te veel te sympathiseren met de socialistische partij van Sjahrir, de groep die thans de leiding heeft sympathiseert eerder met Moskou dan — zoals Sjahrir's groep verweten wordt — met Washington.

Inmiddels is het nog steeds zo, dat het Indonesische leger verdeeld is in twee partijen: de groep die voor „17 October" is, en de groep die ertegen is. Sinds twee jaar geleden is de laatst genoemde groep sterker geworden, doch in verschillende territoria heeft men de oude commandanten (dezelfde die op 17 October 1952 president Soekarno opzochten) nog niet durven afzetten om hun invloed in de streek waar zij geplaatst zijn te groot is. Tussen deze twee groepen in staat de huidige chef-staf van de landmacht, generaal-majoor Bambang Sugeng, die het zorgvuldig vermijdt partij te kiezen, doch die zeker geen communist is.

Thans hebben dus drie kolonels, dezelfde kolonel Bambang Supeno die in 1952 de rel in het parlement veroorzaakte, kolonel Zulkifli Lubis en nog een kolonel van de generale staf zijn ontslag geëist. Volgens het blad „Sumber" heeft zij Zulkifli Lubis zelf zijn functie hebben. President Soekarno zou aan deze eis tegemoet gekomen zijn door Bambang Sugeng de functie van militair attaché in New Delhi aan te bieden, dezelfde functie waar Bambang Sugeng vroeger in een moeilijke tijd wel eens om gevraagd heeft. Thans echter heeft hij deze geweigerd. En de spanningen in het Indonesische leger duren voort.

STRYDOM Zuid-Afrika's nieuwe premier?

Nog grotere moeilijkheden voor de missie

(Van een bijzondere correspondent)

Wat al enige tijd verwacht werd is nu dan een feit geworden: dr. D. F. Malan, de premier van de Unie van Zuid-Afrika, heeft het voornemen te kennen gegeven zich eind volgende maand uit de politiek terug te trekken. Allerwegen maakt men thans gissingen wie hem zal opvolgen en daarbij worden drie candidaten genoemd. Op de eerste plaats J. G. Strydom, minister voor Irrigatie en leider van de Nationalisten in Transvaal. Verder N. C. Havenga, minister van Financiën en oud-leider van de Afrikaanse partij, en tenslotte T. E. Donges, minister van Binnenlandse Zaken, die in zijn ijver voor toepassing van het segregatie-beginsel bij de verkiezingen verantwoordelijk is geweest voor de betreffende wet, welke door het Opperste Gerechtshof ongeldig is verklaard.

Havenga is niet populair

De beslissing wie de nieuwe leider van de Nationalistische Partij en dus tevens premier zal worden, ligt in de handen van de leden van de parlementsfractie van deze partij. De bejaarde en ziekelijke Havenga is op het ogenblik in het geheel geen populaire partijfiguur. Men heeft geen vertrouwen in hem. De beide anderen echter beschikken over een belangrijke invloed.

Maar volgens onze informaties weet Strydom zich verzekerd van de stemmen van de Oranje Vrijstaat en Transvaal, de provincies, waar de meer extreme leden van de partij in het parlement vertegenwoordigd zijn. Voor Donges blijven dan nog slechts de stemmen uit de Kaap over, die veel geringer in aantal zijn, dan die van Transvaal en Oranje Vrijstaat. Daarom is er geen enkele reden voor Strydom om voor iemand anders opzij te gaan, met het gevolg dat hij ongetwijfeld de nieuwe premier zal worden. En wat dan?

Welk standpunt neemt hij in? Misschien kan deze vraag beter beantwoord worden door het standpunt van zijn aanhangers eens onder de loupe te nemen. Te velen onder hen zijn van mening, dat de bestemming van de Unie een calvinistische, Afrikaans sprekende Republiek is, dat Zuid-Afrika en het „Afrikanerdom" identieke termen zijn en dat daarom de Engelsman en de „Liberaal" slechts getolereerd kunnen worden, zolang zij maar geen enkele actie ondernemen, die met de idealen van een dergelijke republiek niet in overeenstemming is.. Enkele van deze lieden zijn er op gebrand de Engelsen naar een minder belangrijk gebied uit te bannen en het Afrikaans tot officiële taal uit te roepen, desnoods met een welwillende aanvaarding van een licht Engels accent.

Onder de aanhangers van Strydom vindt men ook lieden, die het doen voorkomen, of heel Zuid-Afrika eens een ideale en onafhankelijke staat is geweest, die voor en door Godvrezende lieden geregeerd werd. Toen verscheen Engeland op het toneel en maakte zich op zijn bekende, agressieve manier meester van het land. De grote dr. Malan heeft zijn leven gewijd aan het herstel van de vroegere situatie. Hij heeft veel bereikt; Strydom moet voor de voltooiing zorg dragen. Het maakt voor deze lieden niet het minste verschil uit, dat — welke fouten Engeland ook in Transvaal begaan mag hebben (en die fouten zijn talrijk en groot genoeg) — dit beeld van de situatie niets uitstaande heeft met de Kaap of met Natal. Het is voor hen eveneens dienstig over het hoofd te zien wat de Engelsen in Zuid-West-Afrika tot stand hebben gebracht.

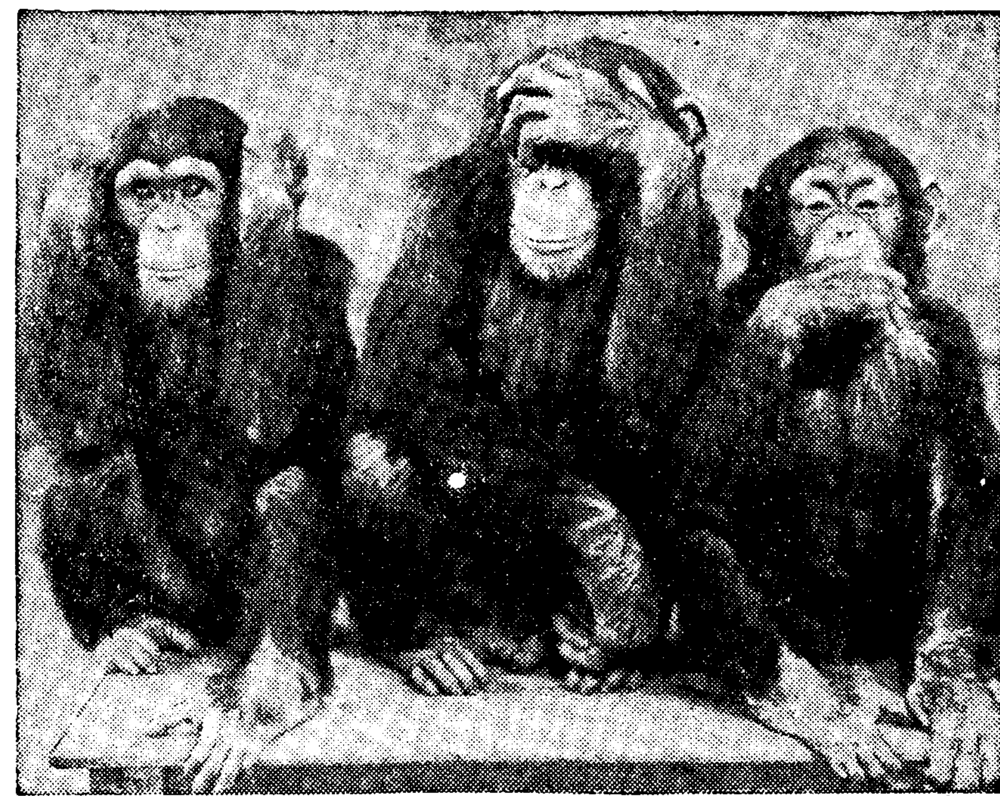
Natuurlijk zal Strydom, wanneer hij eenmaal in het zadel zit, niet zo dom zijn onmiddellijk aan de wensen van deze aanhangers gevolg te geven. Indien hij wil regeren, dan zal hij een soort evenwicht in acht moeten nemen. Maar het kan zijn, dat hij tenslotte gedwongen zal worden impopulaire maatregelen te treffen of anders de standpunten binnen de partij nog verder uiteen te zien lopen, zodat uiteindelijk een splitsing het gevolg zal zijn.

Voor de katholieken hier zijn dit slechte tijden, vooral in verband met het werk voor de inlanders. Tengevolge van de weigering van de regering om de financiële steun op dezelfde voet voort te zetten, waardoor bij de bedoeling voorop zit de subsidies helemaal af te schaffen, hebben al de scholen voor inlanders thans met ernstige moeilijkheden te kampen. Door het verlies van deze scholen zou de missionering ernstig aan banden worden gelegd en zou reeds veroverd gebied weer verloren gaan. En met Strydom aan de macht is er op dit punt geen verbetering te verwachten. Alleen als de oorspronkelijke bevolking een heroïsche moed aan de dag zou leggen, zou er nog hoop zijn.

Een bepaling, die de inheemsen verplicht in bepaalde gebieden te verblijven voor het „Afrikaanders" verboden is, zich op welke manier dan ook met de bevolking op te houden, maakt het voor de Europese missionarissen steeds moeilijker is in de geestelijke noden van de inheemsen te voorzien. Er zijn te weinig inheemse priesters om hun taak over te nemen.

Toen Malan aan de macht was werden deze maatregelen met enige soepelheid toegepast. Men moet echter vrezen, dat deze situatie zal veranderen wanneer Strijdom hem opvolgt.

Paedagogie in de dierentuin

Hoor geen kwaad, zie geen kwaad, spreek geen kwaad. Het lijkt of de drie jonge chimpansees in de dierentuin Hagenbeck in Hamburg deze oude wijsheid willen meedelen aan al de bezoekers.

Bezorgdheid in Nieuw Zeeland

Zoeken V.S. proefterrein voor H-bommen aan de Zuidpool?

Sydney. — De leiders van de twee voornaamste partijen in Nieuw-Zeeland hebben uiting gegeven aan hun bezorgdheid naar aanleiding van berichten, dat Amerika wellicht proefnemingen met waterstofbommen zal willen doen in het Zuidpoolgebied, 3.200 km van Nieuw-Zeeland.

In te Wellington gepubliceerde berichten wordt de veronderstelling geuit, dat de Amerikaanse expeditie, die op 5 December met de ijsbreker ATKA vertrekt, wellicht een gebied voor proefnemingen zal zoeken nabij Klein-Amerika in het Rossgebied, dat Nieuw-Zeeland van 1923 af bestuurt.

De leider van de Labour-oppositie, Walter Nash, herinnerde aan het lot van de Japanse vissersboot Foekoeroejoe Maroe, die op een afstand van 4.800 km van de ontploffing met radioactieve as werd overdekt en waarvan een bemanningslid om het leven kwam.

De minister van buitenlandse zaken in de regering van de nationale partij, Clifton Webb, zei, dat, indien de berichten juist bleken te zijn, het kabinet de zaak zo spoedig mogelijk onder ogen zou zien.

Een woordvoerder van het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken zei gisteren niets te weten, dat deze berichten zou kunnen bevestigen. Hij zou nagaan of de berichten waarheid behelzen.

Ingewikkelde familierelaties

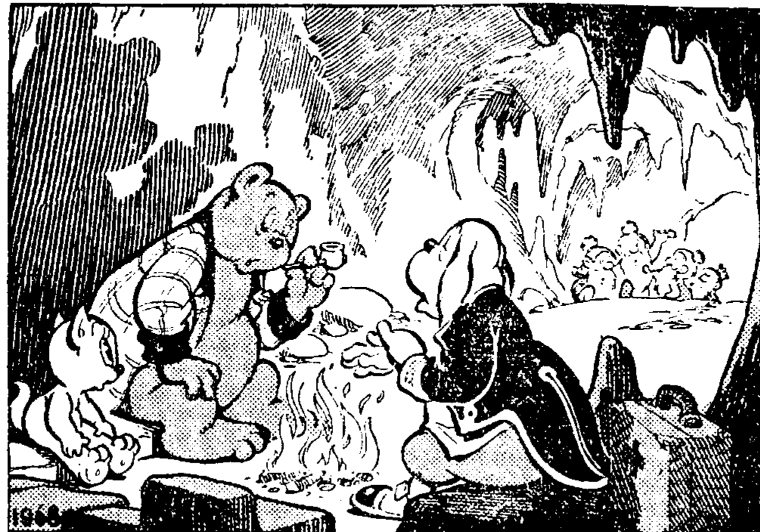
„Van familieleden en relaties kun je ook hoofdpijn krijgen", aldus schreef een man aan zijn vriend. En uit onderstaande blijkt wel, hoe erg die hoofdpijn wel moet zijn. Hij schreef:

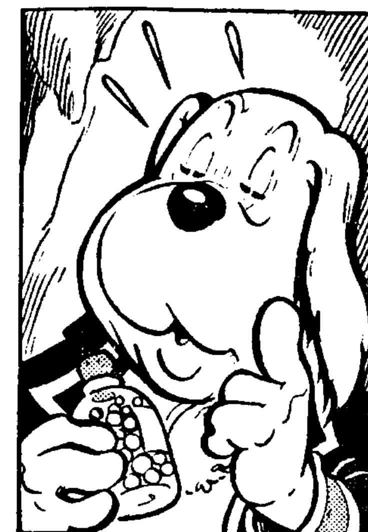
„Ik trouwde een jonge weduwe, die een meerderjarige dochter had. Mijn vader bezocht ons dikwijls en werd verliefd op mijn stiefdochter en trouwde haar. Op deze wijze werd mijn eigen vader **mijn stiefzoon en mijn stiefdochter** werd **mijn stiefmoeder**, vermits zij de **vrouw van mijn vader** was. Na enige maanden schonk mijn vrouw mij een zoon, deze was natuurlijk **de zwager van mijn vader en mijn oom**, daar hij **de broeder van mijn moeder** was. Mijn vaders vrouw, alzo mijn stiefdochter, beviel ook van een zoon, deze was natuurlijk **mijn broeder**, daar hij **de zoon van mijn vader** was. Mijn vrouw was **mijn grootmoeder**, daar zij de moeder van **mijn moeder** (stiefdochter is stiefmoeder) was. Ik was de echtgenoot en neef van mijn vrouw tegelijk, vermits de echtgenoot van de **grootmoeder, de grootvader** heet. Zo was ik na deze mijn eigen grootvader.

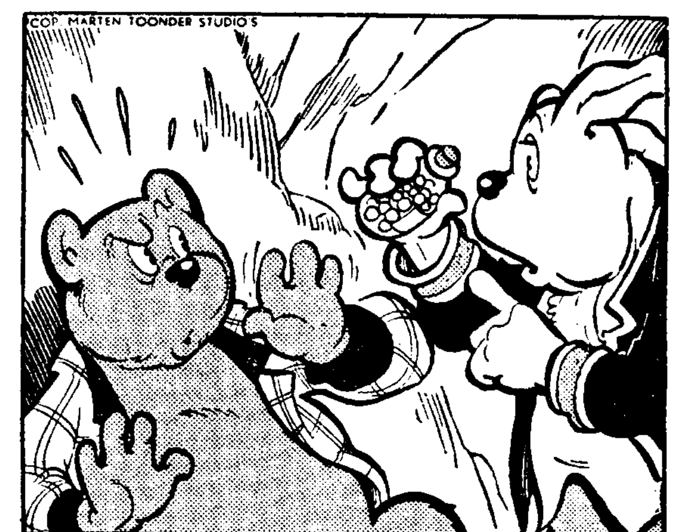
Heinz pleegde meineed

Wiesbaden. — Friedrich Wilhelm Heinz, die in September vorig jaar als hoofd van de geheime dienst van het Westelijke departement van defensie aftrad, nadat hem het leven onmogelijk zou zijn gemaakt door dr Otto John, is te Wiesbaden wegens meineed tot een halfjaar gevangenisstraf veroordeeld. Heinz heeft valselijk onder ede verklaard in het vroegere Duitse leger de rang van kolonel te hebben bereikt in plaats van die van luitenant-kolonel. Men vermoedt, dat dr John, voormalig chef van de afdeling ter bescherming van de grondwet, die dit jaar naar Oost-Duitsland over liep, een dossier heeft aangelegd over de bedrijvigheid van Heinz in uiterst rechtse politieke kringen vóór de oorlog en diens optreden onmiddellijk na de oorlog.

Tom Poes en de Bommelkuur

1968. De uitgeputte reizigers werden door de Grumps op allerhartelijkste wijze ontvangen; nadat hun een eenvoudig, doch stevig maal verstrekt was, werd hun een rustige hoek van de grot met een vuurtje toegewezen, waar Heer Bommel alle gelegenheid had om zich met hernieuwde toewijding aan zijn Aperagia Polinaris te wijden. „Vreselijk — vreselijk...... wat men als geschokt Heer te doorstaan krijgt," sprak hij in diepe mismoedigheid. „Mijn gehele tere wezensaard snakt naar volstrekte rust......... en waar brengen jullie me heen? Naar een tierend bergvolk, dat een oude vete over mijn hoofd heen beslecht! Ik voel, dat jullie ruwe roekeloosheid mijn totale ineenstorting ijlend naderbij heeft gebracht, maar ik verwijt jullie niets, als je begrijpt wat ik bedoel........"

„Wij zullen uw kuur thans streng ter hand nemen, als u mij toestaat," sprak thans de ernstige bediende Joost. „Berglucht is hier in ruime mate voorhanden, en voor volkomen rust zal ik waken, als ik zo vrij mag zijn! Verschoon mij evenwel wanneer ik opmerk, dat de specialist tevens koude baden en vier maal daags een pilletje heeft voorgeschreven. Veroorloof mij handelend op te treden......"

En de voortvarende knecht greep in zijn reis-apotheekje om de betrokken medicamenten te voorschijn te halen. Heer Ollie weerde hem echter met een krachtig gebaar af. „Alles heeft zijn grenzen" sprak hij dof. „Ik heb jullie misplaatste zorgen tot nu toe als een manlijk Heer gedragen, maar thans is het uit. Ik heb gehoord, dat koude baden byzonder nat zijn, en daar heeft mijn goede vader mij altijd ernstig tegen gewaarschuwd. En die misselijke pillen zouden mijn delicate spijsvertering aantasten. Laat mij er dus niet meer van horen. Ik wil rust!"

„The Messiah" integraal; de cantate „Apollo e Dafne"

Twee Händel-opnamen

Twee Händel-opnamen van kapitaal belang worden door Decca tegelijk aan het repertoire toegevoegd. De voornaamste is de complete „Messiah" in de oorspronkelijke Engelse taal door een geheel Engels ensemble. Zo groot is inderdaad de capaciteit van de langspeelplaat, dat het reusachtige werk op vier platen ondergebracht kon worden (LXT 2921—2924). De leiding van het geheel berust bij Sir Adrian Boult. De medewerkenden zijn het London Philharmonic Orchestra en het London Philharmonic Choir, Jennifer Vyvyan, sopraan; Norma Procter, alt; George Maran, tenor en Owen Brannigan, bas. Al deze voorbeeldige artisten hebben onder leiding van Sir Adrian Boult een monument geschapen voor wat men als Händels hoofdwerk mag beschouwen, een monument tevens voor hedendaagse Britse reproductie-capaciteit op dit gebied. En de opname heeft kwaliteiten, die zelfs bij de hoge standaard, die tegenwoordig voor de gramofoon geldt, nog zeldzaam zijn.

In „The Messiah" heeft Händel in de kracht van zijn leven en in luttele vierentwintig dagen het zuiver geestelijke oratorium geschapen. Hij had geen verhaal meer nodig, geen dramatische intrige, hij bouwde „The Messiah" op als een bespiegeling over de Verlosser, waarin diens Figuur ons onuitwisbaar voor ogen verschijnt.

De ongehoorde geestkracht van dit meesterschap wordt de toehoorder pas duidelijk bij de zeer zeldzame gelegenheden, dat hij het complete werk in zulk een ideale vorm kan horen. Händel overstelpt zijn toehoorders van nummer op nummer met vondsten en hij bouwt zijn oratorium zodanig op, dat hij meeslepende climaxen bereikt louter uit muziek, louter door het opvoeren van spanning en bewogenheid. Maar men moet het werk dan ook zo als zuivere muziek van ongemene viriliteit verstaan als wijlen Evert Cornelis het in ons land verstaan heeft en zoals Sir Adrian Boult het thans weer blijkt te doorschouwen.

Er is geen spoor van romantische en sentimentele aandoenlijkheid, niet al die narigheden, waarop men termen als „wijding" en „stichtelijkheid" toepast. Er heerst de hoogste mate van expressief musiceren, maar alles speelt zich af op een bovenpersoonlijk plan. Het is de muziek zelf, die hier tot u komt onder de even soepele als strenge leiding van Sir Adrian, die niets toelaat, dat niet in de noten staat.

Het meest grandioos in dit toppunt van voortreffelijkheden is wellicht wel het koor, dat met een zeldzame klaarheid van stemvoering en virtuositeit zijn geweldige partijen zingt. „The Messiah" is in hoge mate een koorstuk en het is treffend, zoals de opname de koorstemmen helder en open uit elkaar houdt.

Ook heeft Sir Adrian terecht zich ook ver gehouden van massale klankwerkingen. Het is een misverstand, dat „The Messiah" door een massa-werking pas zijn volle effect krijgt. De factuur van het stuk wijst het tegendeel uit. De plaats, waarvoor het geschreven werd, bewijst het nog verder. Het is Dublin, waar Händel slechts bescheiden middelen tot zijn beschikking had. Hij heeft ook geen blaasinstrumenten (de trompet in enkele koren uitgezonderd) als zelfstandige stemmen gebruikt. Sir Adrian volgt het oorspronkelijke manuscript, hetgeen wil zeggen, dat het stuk integraal wordt uitgevoerd, maar latere toevoegingen in de instrumentatie of veranderingen in solo-stukken zijn achterwege gebleven.

Voor onze tijd lijkt dit het meest juiste standpunt. Zo heeft Händel het werk oorspronkelijk gecomponeerd. Maar als men het in die betrekkelijke eenvoud wil nemen, dan ziet men ook hoe de factuur alle massaliteit verbiedt. Hier heersen in een lichte, doorzichtige totaalklank uitsluitend kracht en kernachtigheid, gedragen door zeer vloeiende en toch rustige tempo.

De solisten passen zich volmaakt in die stijl aan. Alle vier zijn zeer goed, maar de tenor en de bas zijn bepaald zeer opvallend. Men kan allicht altijd nog wel eens op een onderdeel van mening verschillen, doch dit neemt niet weg, dat hier een modeluitvoering tot stand is gekomen en voorgoed op de plaat is vastgelegd. De opname heeft

DISCOPHILIE

het voordeel, dat zij het klankvolume geheel natuurlijk laat en nergens afknijpt. Alleen in het „Halleluja"-koor bleek dit soms onvermijdelijk. De naald zou zonder dat zeker ontspoord zijn.

Iets heel bijzonders is ook de tweede opname, die Decca aan de markt brengt: de cantate voor sopraan en bariton „Apollo e Dafne" in de „Editions de l'Oiseau-Lyre" op London OL 50038. Dit is een van de talloze cantaten, die Händel in zijn jonge jaren tussen 1706 en 1710 in Rome schreef.

De Paus had in die jaren het opvoeren van opera's verboden. Men moest zich dus met dramatische cantates behelpen. De tekst schildert de strijd tussen Apollo en de nymf Dafne, die zich door de gloeiende smeekbeden van de god wil laten vermurwen en hem ontvlucht tot Diana haar in haar uiterste nood te hulp komt door haar in een laurierboom te veranderen. De muziek, die Händel voor deze scène heeft gevonden (zij herinnert soms, zoals in de slotaria, nog aan het grote voorbeeld van Lully) is van een frappante jeugdige kracht en frisheid.

Het is muziek van een grote liefelijkheid en ook tederheid van gevoel, zeer levendig in haar stemvoeringen en uiterst fraai gekleurd door het zinvolle gebruik van vaak obligaat en solistisch behandelde strijkers en houtblazers. Deze cantate is een juweel van echt spirituele muziek. Men hoort er de schitterende society in, waarvoor zij geschreven werd en welker atmosfeer het jonge genie Händel geïnspireerd moet hebben.

De uitvoering is geheel naar de aard van deze muziek. Zij staat onder leiding van Anthony Lewis en heeft zulke voortreffelijke medewerkers als de sopraan Margaret Ritchie, de bariton Bruce Boyce, de violist Georges Alès en hoboïst Pierre Pierlot. Het is een exquis genot.

„Saint Ex" wordt herdacht

Met o.a. een tentoonstelling in de Bibliothèque Nationale in Parijs wordt op het ogenblik het feit herdacht, dat 10 jaar geleden de grote Franse schrijver en vliegenier Antoine de Saint Exupéry op een verkenningsvlucht werd neergeschoten. De Saint Exupéry werd wereldberoemd door zijn roman „Vol de nuit". Ook het sprookje voor grote mensen: „Le petit prince" verwierf grote bekendheid. Hier ziet men de weduwe van De Saint Exepéru op de tentoonstelling in Parijs met een foto van haar man.

Autobanden met lange levensduur

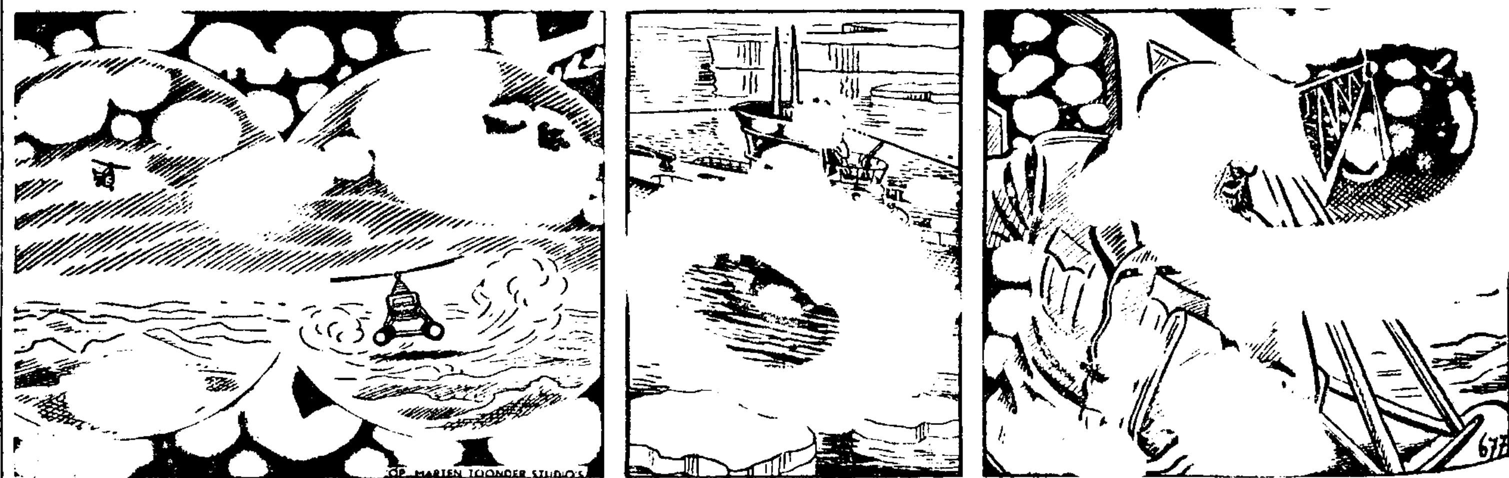
New York. — De president van de American Chemical Society heeft in een bijeenkomst van de Columbia Universiteit medegedeeld, dat in de Verenigde Staten autobanden zijn ontwikkeld, die een levensduur hebben van 160.000 km., practisch niet doorboord kunnen worden en vervaardigd kunnen worden in kleuren in overeenstemming met die van de carosserie. Hij zeide, dat de banden waarschijnlijk over drie a vier jaar verkrijgbaar zouden zijn.

Marine mutaties

's Gravenhage. — Bij Koninklijk besluit zijn met ingang van 1 November 1945 bevorderd tot kapitein-ter-zeevlieger de kapitein-luitenants-ter-zeevlieger H. G. Holtz en jhr. P. J. Elias, en zijn met ingang van 16 November 1954 bevorderd tot kapitein-luitenant-ter-zee-arts de luitenants-ter-zee-arts der 1ste klasse mr. G. J. Puister en G. J. B. van Swelm.

Berlijn. — De anti-communistische Westberlijnse radio Vrij-Berlijn heeft gemeld, dat er 21 personen zijn overleden aan typhus tijdens een epidemie te Postdam in Oost-Duitsland. Volgens de zender neemt de epidemie langzaam af, maar de twee ziekenhuizen te Postdam liggen nog overvol patienten.

Avonturen van PILOOT STORM

677 — De commandant van de geheimzinnige duikboot tuurde met groeiende ongerustheid door zijn verrekijker naar de manoevres van de voorste helicopter, waarin zich — naar hij vermoedde — de man bevond, die hem de uiterst belangrijke gegevens zou verstrekken, waar zijn regering zoveel prijs op stelde.

De commandant kon natuurlijk niet weten, wat zich daar op zo korte afstand van hem afspeelde, maar toen hij opeens de tweede helicopter zag naderen rook hij onraad, aarzelde niet lang en gaf bevel onmiddellijk naar zijn schip terug te keren. Haastig werd de rubberboot binnen boord gehaald en meteen klonk het bevel; „duiken!". Een ontmoeting met een geheim agent is best," gromde de man met de berenmuts, „maar ik kan het risico niet nemen, door Amerikaanse piloten ontdekt te worden. Als de weerlicht weg van hier!"

Sandra was zó gemeen geraakt door de woedende Lubin, dat zij verdoofd ineengedoken op haar stoel zat. De geheime-agent snauwde allerlei lelijke dingen en klom toen snel uit de helicopter, de tas met haar koestbare inhoud stevig onder de arm geklemd. Maar nog voor hij in de sneeuw stapte, hoorde hij het snorren van een andere helicopter. Alle bloed trok weg uit zijn gezicht, zó schrok hij! Was hij nu tóch te laat?!......

De gesel van het hakenkruis

Lord Russell's boek vertaald

Bij de uitgeverij „De bezige Bij" is thans de vertaling verschenen van Lord Russells boek „The Scourge of the Swastika", verlucht met een aantal foto's, die stuk voor stuk een boekdeel spreken ten aanzien van de afschuwelijke daden in de Duitse concentratiekampen bedreven. Voor het grootste deel hebben we die foto's al elders gezien.

Nieuws leveren zij dus vrijwel niet op, maar als herinnering aan een periode van onbechrijfelijke barbaarsheid zijn ze dan toch een factor van niet te verwaarlozen betekenis.

Ook van de tekst kan men zeggen, dat hij niet overal nieuws vertelt, maar men bedenke, dat er zoveel te zeggen valt, dat iedere aanvulling een herhaling lijkt. Het relaas van de beestachtige moedwil en ontluistering door mensen aan mensen voltrokken, is van een duivelse eentonigheid. Maar Russell, die een zeer belangrijke rol heeft gespeeld in de Neurenberger processen en zijn boek rustig en systematisch heeft voorbereid en geschreven, is een terzake ingewijd man, wiens taal, stijl en methode vertrouwen wekken. Hij geeft ons nauwkeurige getallen, historische data, officiële teksten van bevelen, door Hitler, Himmler en mindere goden opgesteld en onweerlegbaar aantonend, dat de gaskamers op hoog bevel hebben gefunctionneerd, dat de langzame marteldood van millioenen heeft gepast in een systeem, dat de vraag naar beulen steeds door de aanbieding overtroffen werd en dat het vermoorden van krijgsgevangenen en gijzelaars geen incidentele en individuele misdaden zijn geweest.

Voor Lord Russell staat het vast, dat de tweehonderd vijftig duizend S.S.-ers, waarmede Hitler de oorlog begonnen is, evenzoveel notoire schurken waren en dat de S.S. altijd aanwezig was op de plaats van de misdaad. Ook de foto's leggen getuigenis af, met name de foto, waarop een paar Franse verzetslieden aan bomen hangen, terwijl hun beulen er in opgewekte stemming bij staan te grinniken.

Het is waar: na de verschijning van „La tragédie des déportations" kan „De gesel van het hakenkruis" moeilijk blaken van nieuwheid. Het Franse boek bevatte een paar honderd getuigenissen van overlevenden en het was meer dan genoeg voor een blijvende walging, maar het Engelse boek bevat documenten, die aantonen, dat die getuigenissen wáár zijn. Geen spoor van opwinding bij Russell. Zijn boek is een opsomming en een koel betoog. Het spreekt niet in de eerste plaats tot het gemoed maar tot het verstand. Men zal hem niet kunnen verwijten, dat hij zich door haat of passie heeft laten meeslepen. Zijn beschuldigingen zijn geen uitroepen, maar rustige vertogen en de argumenten blijven niet achterwege.

Wie het boek zou willen lezen om er gruwelijke verhalen uit te putten, moet het liever niet aanraken. Wie zich echter op de hoogte wil stellen van historische gebeurtenissen, die niet vergeten mogen worden, ook al worden zij vergeven, zal Russels boek weten te waarderen.

Moskou. — De stad Moskou heeft een grootscheeps plan voor de bouw van woonhuizen in het tijdvak 1955-1957 gelanceerd. De stad zal in plaats van het optrekken van huizen op onbebouwd terrein aan de rand van Moskou oude huizenblokken in de stad afbreken en vervangen.

In Amsterdam is het met het parkeerprobleem al juist zo gesteld als op Curaçao. Dat toont deze foto, waarop een chauffeur staat afgebeeld, die wel op een erg ongewone manier in zijn auto tracht te komen.

Victoria Station 4.30 uur

door

Cecil Roberts

29)

Niet lang daarna stierf Alexander's schoonvader. In de loop der nu volgende jaren voerden de zaken hem steeds vaker naar Londen, waarom hij besloot zich aldaar te vestigen met zijn gezin. Dit besluit veroorzaakte aanvankelijk grote verslagenheid. En wijl Alexander Bekir wist, dat zijn vrouw het meest opzag tegen een scheiding van haar moeder, nodigde hij deze met karakteristieke grootmoedigheid uit hen naar Londen te volgen en bij hen in te komen wonen.

Heimelijk had hij gehoopt, dat mevrouw Huysman deze oplossing van de hand zou wijzen. Zij was anti-Engels, hetgeen voornamelijk voortsproot uit de in die dagen alom in Frankrijk verbreide opvatting, dat het aan de laksheid van koningin Victoria te wijten was geweest, dat prins Louis Napoleon in de Zoeloe-oorlog verslagen en gesneuveld was. Als bijkomstige redenen voor haar anti-Engelse gezindheid voerde zij nog aan, dat de Britten alle denkbare misdaden in de Boerenoorlog bedreven hadden, dat zij veel te veel van de oppervlakte van de aarde in bezit hadden genomen en ten slotte dat zij evenmin goede koks als cultuur bezaten.

In weerwil van die gezindheid volgde zij haar dochter en schoonzoon echter naar Engeland en verklaarde zich tot permanent lid van het gezin, dat een gezellige woning betrok aan Montpellier Square. Door veelvuldige aanraking met Engelsen leerde zij deze eindelijk beter kennen en ten slotte zelfs min of meer waarderen.

Julie Bekir was in Londen spoedig thuis. Haar echtgenoot voelde er zich het eerste jaar wat onwennig, doch toen hij er vrienden kreeg, die hem vaak bezochten, kwam hij er eveneens op zijn gemak. Tijdens het verblijf in Parijs was hun nog een tweede dochtertje geboren, dat Dorette gedoopt was. Zijn zoon en erfgenaam Achillis aanschouwde in Londen het levenslicht. Hij groeide op tot een schrandere jongen, kreeg een Engelse gouvernante en werd op achtjarige leeftijd naar een Engelse voorbereidende school gezonden — tot grote ontsteltenis van de oude mevrouw Huysman, die een Franse opvoeding voor hem had gewenst. Wijl zij als Française gewend was aan licht verteerbaar voedsel en de degelijke Engelse keuken nadelig voor de gezondheid achtte, leefde zij bovendien in voortdurende vrees dat het verblijf op een Engelse kostschool de jongen noodlottig zou worden.

„Je zult het beleven — ze zullen hem nog eens doden met hun vreselijke Engelse puddingen!" verkondigde zij met een somber gelaat.

Meneer Bekir glimlachte slechts om die bespottelijke angst en mevrouw Huysman, die allang bespeurd had dat zij niets in te brengen had tegen haar schoonzoon, liep met haar angstige voorspelling naar haar dochter. Doch als de kleine Achillis thuis kwam en de een of ander een opmerking maakte over zijn bleke teint, welke hij van zijn moeder had, liet zij nimmer na haar schoonzoon nog eens aan haar waarschuwing te herinneren: „Dat komt alleen van die vreselijke Engelse puddingen, die hij te eten krijgt."

Hoe verschillend men ook mocht oordelen over de voor- of nadelen van het voedsel, dat de kleine Achillis op de kostschool kreeg, eenstemmig waren allen van mening, dat hij een schat van een jongen was. Lucille, die reeds zeventien jaar was, werd eveneens algemeen bewonderd, maar toch werd zij nog naar de kroon gestoken door haar jongere zuster Dorette, de vijftien jaren telde. En niet alleen werden de kinderen geroemd om hun knap voorkomen, dat zij van hun moeder hadden geërfd, doch tevens was de vriendenkring vol lof over hun innemende persoonlijkheid en goede manieren — eigenschappen, waarin vooral hun vader uitblonk.

Julie was op drieënveertigjarige leeftijd nog altijd een knappe vrouw. Zij kleedde zich met Franse gratie en distinctie en hoewel zij absoluut geen buitensporige bedragen besteedde aan haar toiletten, wekte zij telkens bewondering ook de afgunst op van andere vrouwen. Alexander Bekir mocht dus trots zijn op zijn vrouw en hij was dit inderdaad.

De oude mevrouw Huysman deed met haar zevenenzestig jaren niet onder voor haar dochter wat goede smaak in dit opzicht betrof. Zij was bovendien doorkneed in alle geheimen van de toilettafel en wist zich in weerwil van haar leeftijd naar buiten nog altijd te doen gelden als een niet onbelangrijke figuur in de notabele familie. Daarenboven omgaf haar een zekere „litteraire glans", wijl zij persoonlijk bekend was geweest met de Franse schrijver Pierre Loti. Vroeger had zij een min of meer belangrijke rol gespeeld in de Parijse salons, hetgeen aanleiding was geweest dat Loti haar persoonlijkheid eens had „geleend" voor een van zijn werken. Zij kende de passages waarin hij haar beschreven had van buiten en bij de minste aandrang was zij bereid deze te declameren. En dan bleek overduidelijk, dat Loti een oorspronkelijke inspiratie moest hebben gehad voor de uitbeelding van de geschetste figuur.

In tegenstelling met de andere leden van zijn gedistingeerde familie trok het hoofd ervan, Alexander Bekir zelf, in geen enkel opzicht de bijzondere aandacht. Op zesenvijftigjarige leeftijd was hij nog zeer energiek en actief. Hij werd enigszins corpulent, doch dit verschijnsel was geen gevolg van buitensporige tafelgenoegens, want als Muzelman leefde hij juist zeer matig. Zijn haar begon bij de slapen te grijzen, maar als men hem met jeugdig vuur in actie zag, leek hij voorbestemd tot een hoge ouderdom. Die hoge leeftijd scheen een erfelijke eigenschap te zijn in het geslacht Bekir, want zijn vader was tweeënnegentig geworden en zijn grootvader, Osman Bekir Pasha, die tijdens zijn leven financieel adviseur was geweest van sultan Abdul Hamid en lid van de Verheven Porte, verscheidde op negenennegentigjarige leeftijd. Hij liet in Istanboel niet minder dan vier vrouwen, zevenentwintig kinderen en drieënnegentig kleinkinderen achter.

De familie Bekir was gezond en leefde gelukkig en Alexander Bekir achtte zich dus een begunstigd mens. Zijn zaken gingen voorspoedig, doch hoe voorspoedig wist niemand. Hij liet zich nooit over zijn fortuin uit en de enige wie dit hinderde was de oude mevrouw Huysman, die zoveel geslotenheid niet kon uitstaan. Op alle mogelijke manieren trachtte zij haar nieuwsgierigheid in dit opzicht te bevredigen, doch alles was vergeefs. Meneer Bekir reisde periodiek van het ene filiaal naar het andere, doch of en in welke omvang zijn zaken toenamen, kwam noch mevrouw Huysman noch mevrouw Bekir te weten.

Als men hem een rechtstreekse vraag dienaangaande stelde, keek hij altijd ernstig en antwoordde: „De zaken gaan van dag tot dag stroever onder de invloed van de politieke strubbelingen van de laatste tijd."

Dit antwoord maakte niemand iets wijzer. In weerwil echter van die enigszins sombere toon scheen het hem vrij goed voor de wind te gaan. Elk jaar kocht hij een nieuwe automobiel. De kinderen kwamen niets tekort en op hun verjaardagen ontvingen zij vrij kostbare geschenken. Toen Lucille vijftien jaar werd had hij haar een collier paarlen aangeboden en beloofd, dat zij elk jaar een bij zou krijgen. „Aaneengeregen zal het een prachtig huwelijksgift zijn, als je eens trouwt, mijn schat," had hij lachend gezegd.

Ook de opzet van het huishouden gaf blijk, dat Alexander Bekir uit een ruim inkomen kon putten. Zijn vrouw had de beschikking over een groot bedrag aan huishoudgeld en behalve een chauffeur-huisknecht kon zij twee meiden houden en een kok. Mevrouw Huysman had haar eigen meid uit Parijs meegenomen — een magere vrouw uit de Midi, met een gesloten karakter en een nietszeggend gezicht. Zij weigerde halsstarrig ook maar een woord Engels te leren en stond er hardnekkig op haar maaltijden op haar eigen kamer te gebruiken.

Alexander Bekir wist dat zij een boosaardig karakter had en liet haar ter wille van de huiselijke vrede links liggen. Voor zijn schoonmoeder was hij vriendelijk en attent, doch hij stond haar onder geen beding toe zich in te laten met de opvoeding van zijn kinderen. Mevrouw Huysman had er op aangedrongen, dat Lucille naar een kostschool gezonden zou worden, waartoe zij haar dochter reeds had weten over te halen. Maar meneer Bekir wees dit denkbeeld beslist af. „Ik wens mijn gezin gezellig vereend te zien," verklaarde hij resoluut. „Bovendien hecht ik geen waarde aan een opvoeding tussen vier muren — laat een meisje de wereld leren kenen uit eigen aanschouwing en als zij haar ogen de kost geeft, weet hij zelf wel waar en hoe zij het beste kan gaan en staan."

Dit antwoord, dat absoluut in strijd was met de traditionele Turkse opvatting ten aanzien van de opvoeding der vrouwelijke jeugd, was een duidelijk bewijs dat hij in weerwil van zijn afkomst moderne westerse ideeën in dit opzicht was toegedaan. Kleine strubbelingen als deze kwamen vaker voor, doch het meest tussen mevrouw Huysman en haar dochter. Julie was echter een verstandige vrouw en koos steeds de zijde van haar man.

„Ik ben overtuigd, dat Alexander rijk is," zei mevrouw Huysman eens, „en hij kon dus best zorgen, dat wij een grotere auto kregen. En waarom neemt hij voor het winterseizoen toch geen villa in Cannes, zoals je vader vroeger ook heeft gedaan? Ik weet zeker, dat die verschrikkelijke Londense winters mijn dood nog eens zullen betekenen."

„Maar, mama, ik kan Alexander hier toch niet alleen laten," wierp Julie tegen. „Zijn zaken binden hem aan Londen. Hij vindt het al erg genoeg, dat hij zo herhaaldelijk op reis moet. Ik weet hoe hij gehecht is aan huiselijke gezelligheid. Wat zouden we dus met een villa in Cannes moeten doen?"

Mevrouw Huysman zuchtte hartbrekend. „Er is met jou ook niet meer te praten," sprak zij klagend. „Ik begrijp niet, hoe je er toe kunt komen jezelf zo geheel op te sluiten."

„Wel, ik ben immers met een Turk getrouwd!" lachte haar dochter. „Maar u overdrijft, mama, er is geen sprake van opsluiten. Wat wilt u — dat ik hem vergezelde op reis? Maar dat zou bezwaarlijk gaan. We kunnen de kinderen toch niet achterlaten? Neen, zoals het nu is, is het goed. Later, als de meisjes op eigen benen kunnen staan en Achillis in Oxford is, kan het er misschien nog wel eens van komen."

Mevrouw Huysman had terstond een andere reden om haar ontevredenheid te luchten. „Oxford — maar de jongen gaat toch zeker niet naar Oxford? Weet je niet, dat het klimaat daar zo vochtig is? Hij kan veel beter naar de Sorbonne gaan. Ik kan mij maar niet begrijpen, dat Alex met al die Engelse gewoonten meegaat. En Achillis neemt al die verkeerde ideeën van hem over. Als hij zijn militaire dienstplicht in Frankrijk zal moeten vervullen...."

„Maar, mama, Achillis is geen Fransman — hij is een Turk!" viel Julie haar moeder in de rede. „Hij behoudt hier de nationaliteit van zijn vader. Als hij in Parijs geboren was zou het anders zijn, dan zou hij daar moeten dienen."

„Een Turk?" vroeg Mevrouw Huysman strijdlustig. „Je vergeet dat de jongen Frans bloed in zijn aderen heeft. En Frans bloed is het enige dat in dit geval betekenis heeft!"

(Wordt vervolgd)